

ହସ

୩

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ହସ ଜାଇଁବା ଶିଖାଏ ପୁଣି ମହୌଷଧି ପରି କାମ କରେ।
ଶରୀରକୁ ଉତ୍ତମ ମାତ୍ରାରେ ଅମ୍ଳଜାନ ଯୋଗାଇବାରେ
ହସର ଥାଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା। ଶରୀର ଓ ଜୀବନ ପାଇଁ
ହସ କେତେ ଜରୁରୀ ତାକୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନା...

୧୩

ସହରଠୁ ଦୂର

୮/୯

ସିନେମା

ଝି
ଲ
ଦ
ନ

ହସ

ହସ ଜାଇଁବା ଶିଖାଏ ପୁଣି ମହୌଷଧି ପରି କାମ
କରେ। ଶରୀରକୁ ଉତ୍ତମ ମାତ୍ରାରେ ଅମ୍ଳଜାନ
ଯୋଗାଇବାରେ ହସର ଥାଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା।
ଶରୀର ଓ ଜୀବନ ପାଇଁ ହସ କେତେ ଜରୁରୀ ତାକୁ
ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନ..

ହସ ମଣିଷ ସମାଜକୁ ଭଗବାନଙ୍କର ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ। ହସିବା ଦ୍ୱାରା ମନ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଉତ୍ସାହ ସୂଚୀ ହୋଇଥାଏ। ହୃଦୟ ଖୋଲା ହସ ତ କୌଣସି ଔଷଧଠାରୁ ବି କମ୍ ନୁହେଁ। ଏହା ଏକ ଉତ୍ତମ ଚିନିକ୍ ଭାବେ କାମ କରିଥାଏ। କୁହାଯାଏ, କଥାବାତ୍ତା ହେବା ସମୟରେ ଆମେ ଯେତିକି ଅମ୍ଳଜାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ ତା'ଠାରୁ ଛଅ ଗୁଣା ଅଧିକ ଅମ୍ଳଜାନ ହସିବା ସମୟରେ ନେଇଥାଉ। ତେଣୁ ଶରୀରକୁ ଉତ୍ତମ ମାତ୍ରାରେ ଅମ୍ଳଜାନ ଯୋଗାଇବାରେ ହସର ଥାଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା। ମନୋବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ମତରେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ହସିଥାଉ ଆମ ମସ୍ତିଷ୍କ ଭାବେ ଆମେ ଖୁସିରେ ଅଛୁ; ଯଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ପୂରା ଶରୀରରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ଆମକୁ ଶାନ୍ତି ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ, ଦୁଃଖରେ ବି ହସିବାର କ୍ଷମତା ଥିଲେ ଦୁଃଖର ପରିମାଣ କମ୍ ଲାଗିଥାଏ।

ହସରେ କ'ଣ ରହିଛି ଫାଇଦା: ହସ ଏମିତି ଏକ ତତ୍ତ୍ୱ, ଯାହା ଦେଖେ ନାହିଁ ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ରଙ୍ଗ କି ଲିଙ୍ଗ। ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଥିଲେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ଉର୍ଜାବାନ କରାଇଥାଏ। ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉନା କାହିଁକି ତାହାକୁ ଯଦି ଖୁସି ମନରେ କରାଯାଏ, ତା'ହେଲେ କଠିନରୁ କଠିନ କାମ ବି ନିମିଷକରେ ସମାପନ ହୁଏ। ଏପରିକି କାମକୁ ନେଇ ଉପସ୍ତୁତ୍ୱବା ଅନେକ ସମସ୍ୟା ବା ଦୃଶ୍ୟ ଆପଣାଛାଏଁ ସମାଧାନ ହୋଇଯାଏ। ସେଥିପାଇଁ ତ କୁହାଯାଏ, ହସରେ ଲୁଚି ରହିଛି ଅନେକ ଫାଇଦା, ଯେମିତିକି: ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭିତରେ ସକାରାତ୍ମକ ଊର୍ଜା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇ ଜୀବନକୁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜିଇବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଇଥାଏ। ଏପରିକି

ହସିବା ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ରୋଗ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତଃ ଭଲ ହୋଇଯାଏ। ମନୋବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ, ଅଧିକ ହସୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥାନ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ଜାପାନବାସୀ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମକାଳରୁ ସର୍ବଦା ହସିବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି। ସେହିପରି କୁହାଯାଏ, ନିୟମିତ କିଛି ସମୟ ମନଖୋଲି ହସିଲେ ଶରୀରରେ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାରର ଗତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହ ପାଚନ କ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବେ ହୋଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ମହାନ ବିଚାରକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ, ସର୍ବଦା ଖୁସି ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଆୟୁଷ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଠିକେ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ।

ହସକୁ ନେଇ ଦିବସ : ହସର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନୁଭବ କରି ପ୍ରତିବର୍ଷ ମେ' ମାସର ପ୍ରଥମ ରବିବାରକୁ ବିଶ୍ୱ ହାସ୍ୟ ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ। ଏହି ଦିନଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ହସିବା ଓ ହସାଇବାକୁ ସମର୍ପିତ। ତେବେ ଏହି ଦିବସର ଶୁଭାରମ୍ଭ ୧୯୯୮ ମସିହାରେ ବିଶ୍ୱ ହାସ୍ୟ ଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନର ସଂସ୍ଥାପକ ଡ. ମଦନ କଟାରିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା। ଯାହା ପଛରେ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ତଥା ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଭାଇତାରା ଓ ସଦ୍‌ଭାବ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା। ବହୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରେ ଡ. ମଦନଙ୍କର ଏହି ମହାନ ବିଚାରଧାରା ସଫଳତାର ରୂପ ନେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ଏବଂ ହାସ୍ୟ ଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଦିବସ ପୂରା ବିଶ୍ୱରେ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହାସଲ କଲା। ଯାହାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରାୟ ଛଅ ହଜାରରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହାସ୍ୟ କ୍ଳବ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଆଉ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ହାସ୍ୟ ଦିବସ ଅବସରରେ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ସହରରେ ର୍ୟାଲି, ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ମାନନୀର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ହ ସ ର ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯାଉଛି।

ଯେ ମଣିଷ ଜୀବନ ପାଇଁ କେତେ ଜରୁରୀ ତାହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ। ଖାସ୍ ସେଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଲାଫିଙ୍ଗ୍ କ୍ଲବମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଛି। ବ୍ୟସ୍ତମୟ ଜୀବନରେ ପେସି ହୋଇ ହସ ଭୁଲିଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଅଭିନବ ପ୍ରୟାସ। ସେମିତି ଏକ ଲାଫିଙ୍ଗ୍ କ୍ଲବ ରହିଛି ବାଲେଶ୍ୱରରେ; ଯାହାର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ହେଲେ ପରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ। ପରେଶ କୁହନ୍ତି, “ଷ୍ଟେସ ବ୍ୟାଙ୍କ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେବା ପରେ ମୁଁ ଫିଟନେସ୍ ଲାଗି ପ୍ରତିଦିନ ବାଲେଶ୍ୱର ହସିଟାଲ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପରମିଟ୍ ଫିଲ୍ଡକୁ ଯାଇଥାଏ। ସେଠାରେ ଚାଲିବା, ବୋତିବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୋଗାସନ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟାୟାମ ଆଦି କରିଥାଏ। ସେଠାରେ କେବଳ ମୁଁ ଏକା ନୁହେଁ ମୋ ଭଳି ପ୍ରାୟ ୩୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀ ତଥା ୭-୮ ଜଣ ଯୁବକ ମଧ୍ୟ ଏକ୍ସରସାଇଜ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ସହ ସେଠାରେ ହାସ୍ୟାସନ ମଧ୍ୟ କରିଥାଉ। ଏହି ହାସ୍ୟାସନ ବି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶୈଳୀର ହୋଇଥାଏ, ଯେମିତିକି: ନୌକାହସ, ଆକାଶମୁଖା ହସ, ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖା ହସ, ପାର୍ଶ୍ୱଭ୍ରମ ହସ ଇତ୍ୟାଦି। ମୋ ମତରେ, ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା ପାଇଁ ହାସ୍ୟାସନ ହେଉଛି ସବୁଠୁ ବେଶ୍ ଏକ୍ସରସାଇଜ୍। କାରଣ ହସ, ମାନସିକ ଚାପର ହର୍ମୋନ୍ (ଷ୍ଟେସ୍ ହର୍ମୋନ୍)କୁ କମାଇବା ସହ ରକ୍ତଚାପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିଥାଏ। ତା'ସହିତ ହୃଦ୍‌ଘାତ ଆଶଙ୍କାକୁ ବି କମାଇ ଦେଇଥାଏ। ସର୍ବୋପରି ଏହା ମନକୁ ଖୁସି ରଖିବା ସହ ସାରା ଦିନ ଶରୀରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ରଖିବାରେ ବି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। କରୋନା ମହାମାରୀ ଲାଗି ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ଫିଲ୍ଡରେ ହସୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଦିନ ଫିଲ୍ଡରେ ବ୍ୟାୟାମ୍ ସାରି ଆସିବା ପରେ ଘରେ ଏହି ହାସ୍ୟାସନ ଜାରି ରଖିବା।

ହାସ୍ୟ କ୍ଲବ ବା ଲାଫିଙ୍ଗ୍ କ୍ଲବ: ବର୍ତ୍ତମାନର ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ଜୀବନ ଯୋଗୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଦେହ ଓ ମନ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼େ। ମନ ଖୋଲି ହସିବାକୁ ଯେମିତି ଘଟିଏ ସମୟ ମିଳେନା। କିନ୍ତୁ ଏହି ହସ

ଜୀବନରେ ହସର ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ଓଡ଼ିଶା ଗୋ-ସେବା ସମିତିର ଗୋ ବିଜ୍ଞାନ

ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ସ୍ଵାମୀ ନିର୍ମଳାନନ୍ଦ ଚିରି କୁହନ୍ତି: ହସ୍ ଧାରୁରୁ ହସ ଶବ୍ଦର ଉତ୍ପତ୍ତି । ହସ ଆମ ଶାରୀରିକ ଅଭିନୟ ତଥା ଭାବନାତ୍ମକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ । ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ଯେତେବେଳେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରୁ ସେତେବେଳେ ମୁହଁରେ ହସ ଆସେ । ତେବେ କିଛି ଲୋକ ଦିଲ୍ଲିପିଲିକା ହସିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ହସ ବେଶି ସମୟ ରହେନା । ଆଜିକାଲିକା ଧାଁ-ଦଉଡ଼ ଜୀବନରେ ହସ ନାହିଁ କହିଲେ ଚଳେ । ଏବେ ତ ପରିବାର କହିଲେ ୨/୩ ପ୍ରାଣୀ । ଆଗେ ପରିବାର ବଡ଼ ଥିଲା । ଜେଜେ-ନାତି, ନଣନ୍ଦ-ଭାଇଜ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା, ପରିହାସ କରି ସମୟ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ଏବେ ସେ ସୁବିଧା ନଥିବାରୁ ଲୋକେ ଲାଫିଙ୍ଗ କ୍ଲବ୍ ଓ ଲାଫିଙ୍ଗ ଥେରାପି ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ହସ ଏକ ମାଗଣା ଔଷଧ ଅଟେ । ଏହା ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁଃଖ ନିବାରକ । ଯଦିଓ ଲୋକେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ହସ ହସିଥାନ୍ତି, ଯେମିତି- ଅସଲି ହସ, ନକଲି ହସ, ଅଜହାସ୍ୟ, ସ୍ମିତହାସ, ପୁରୁକି ହସ, ଖଲିଖଲି ହସ ଇତ୍ୟାଦି । ତେବେ ଏହି ହସରେ ୩ ପ୍ରକାର ଭେଦ ଦେଖାଯାଏ । ପ୍ରଥମଟି ହେଲା ଆମେ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଖି ହସିବା ; ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅନ୍ୟକୁ ବ୍ୟଙ୍ଗ ବା ଅପମାନ ବା ଉପହାସ କି ତାହାକୁ କରାଯାଇ ପାରେ । ଏହା ଏକ ନିକୃଷ୍ଟ କିମ୍ପର ହସ, ଏ ପ୍ରକାର ହସରେ ହିଂସା ଓ ପ୍ରତିଶୋଧର ଭାବଥାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ହସୁ ; ଏହା ଜୀବନକୁ ନିର୍ଭୟ ଓ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ କରିଥାଏ । ଏହା ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ କ୍ଷଣ ହୋଇଥାଏ । କହନ୍ତି ଯିଏ ଜୀବନରେ ଥରେ ମନଖୋଲି ହସି ପାରିଛି, ସେ କେବେ ଦୁଃଖାତୀ ହୁଏନାହିଁ । ତୃତୀୟରେ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସଂସାରର ଅସାରତା ଓ ଜୀବନର କ୍ଷଣ ଭଙ୍ଗୁରତାକୁ ଜାଣି ହସିଥାଏ ; ତାହା ଅସ୍ଥିରତା ହସ ଅଟେ । ବିଧାତା ଆମ ଭିତରେ ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟାୟାମ ନିମନ୍ତେ ତଥା ଆମକୁ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ହସ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

କାବ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଥିବା ନବରସ ମଧ୍ୟରେ ହାସ୍ୟରସ ଜୀବନରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ବହନ କରେ । ଶ୍ରମ ଭାରରେ ଥକି ଯାଇଥିବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ନବ-ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତି ହସ ହିଁ ପ୍ରଦାନ କରିପାରେ । ହସ ଚିନ୍ତା ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କମ୍ କରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ହାଲୁକା କରିଥାଏ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହସାଇ ଖେଳାଇ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁବେଳେ ହସୁଥାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହସୁରା ବା ହସକୁଳା ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ମୁହଁର ସାମାନ୍ୟ ହସ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖୁସି ପ୍ରଦାନ କରେ । ଅନ୍ୟକୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ । ଏହା ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହିତକର । ମନଖୋଲା ହସ ହସିବା ଦ୍ଵାରା ଶରୀରରେ ରକ୍ତସଞ୍ଚାଳନ ଠିକ୍ ହୋଇଥାଏ । ହସିବା ଦ୍ଵାରା ଶରୀରକୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଅମ୍ଳଜାନ ମିଳିଥାଏ, ଯାହା ହୃତ୍ପିଣ୍ଡ ଓ ପୁସ୍ତୁସ୍ତକୁ ବି ସୁସ୍ଥ ରଖିଥାଏ ।

ହସ ମହୌଷଧି

ବରିଷ୍ଠ ଚିକିତ୍ସକ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ରାଉତ କୁହନ୍ତି: ହସ- ମଣିଷକୁ ଭଗବାନଙ୍କର ଏକ ଅନୁକମ୍ପାୟ ଦାନ । ବରିଷ୍ଠ ହାସ୍ୟ ଅଭିନେତା ଚାର୍ଲି ଚାପଲିନ୍ କହିଛନ୍ତି- “ସେଇ ଦିନଟି ମୋର ମୂଲ୍ୟହୀନ ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ହସି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ହସକୁ ମଣିଷର ଖୁସି ଓ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷର ପରିମାପ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଦୁଃଖରେ ବା ଗୁମ୍ଫୁମ୍ଫୁ ରହିବା ହେଉଛି ତା’ର ଅପରପାର୍ଶ୍ଵ । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହସର ଭୂମିକା: ଶରୀରରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ହସର ରହିଛି ଏକ ବିଶେଷ ଭୂମିକା । ସେହିପରି ଏହା ବିଷାଦ ଓ ଚିନ୍ତା ବଢ଼ାଇଥିବା ହରମୋନ୍‌କୁ କମ୍ କରିବାରେ ବେଶ୍ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ତା’ସହିତ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଲାଘବ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମା’ସପେଶୀକୁ ସତେଜ ତଥା ସୁସ୍ଥ କରିଥାଏ । ହୃଦ୍‌ରୋଗକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା, ଡାଇବେଟିସ୍‌କୁ କମ୍ କରିବାରେ ବି ହସର ଭୂମିକା

ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ମାନସିକତା ଉପରେ ହସର ପ୍ରଭାବ: ମାନସିକ ଅବସାଦ ଦୂର କରି ହସ ଜୀବନରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରି ଦେଇଥାଏ । ମାନସିକ ରାପକୁ କମାଇ ପ୍ଲିଡିରେ ପୁଧାର ଆଣିବା ସହ ଏହା ବଞ୍ଚି ରହିବା ପାଇଁ ଜୀବନରେ ଆତ୍ମସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଭରି ଦେଇଥାଏ ।

ହସର ସାମାଜିକ ଉପକାରिता: ଏହା ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କକୁ ଦୃଢ଼ କରି ପରକୁ ଆପଣାର କରିବାର ବାଟ ଖୋଲି ଦେଇଥାଏ । ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ସାମୂହିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ହସ ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ମନରୁ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ ଓ ମୋହ ମୋଚନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ନିକଟତର ହେବାକୁ ଏହା ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥାଏ ।

ହସର କେତେକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଅନୁକୂଳ କାର୍ଯ୍ୟ

- ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଶରୀରରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା କର୍ଟିକଲ୍ (ଏକ ପ୍ରକାର ଷ୍ଟେରୋଇଡ଼ମୋନ)କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାରେ ହସ ବେଶ୍ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।
- ବିପଦ ସମୟରେ ହୃଦୟରେ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ହାତ ପାଦରେ ଝାଳ ଆସିବା ସହ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଉପାୟ ପାଞ୍ଜିଲା ବେଳେ ମଣିଷ ଶରୀରରେ ଆଡ୍ରେନାଲିନ୍ ହରମୋନ୍ ସ୍ତର ଉଚ୍ଚ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ହରମୋନ୍ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ସ୍ତର ଉଚ୍ଚ ହେବା ଶରୀର ପକ୍ଷେ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇଥାଏ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହସ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ହରମୋନ୍‌କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।
- ଡୋପାମାଇନ୍, ଯାହାକୁ ମୋଟିଭେସନ୍ ହରମୋନ୍ ବି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନାପୂର୍ବକ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ସହ ମାନସିକ ଏକାଗ୍ରତା ବଢ଼ାଇଥାଏ । ହସିବା ଦ୍ଵାରା ଏହି ହରମୋନ୍ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ସ୍ତର ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉତ୍ସାହକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ବେଶ୍ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ହସ ଆଶ୍ଵିକ୍ତ ତିଆରି କରୁଥିବା କୋଷ ବୃଦ୍ଧିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସହ ଚି ସେଲ୍ (ଏକ ପ୍ରକାର ରୋଗପ୍ରତିରୋଧ କୋଷିକା)ର କାର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ । ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଜଣାଯାଏ, ଜଣେ ସୁସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିନକୁ ପାଖାପାଖି ୪୦୦ ଥର ହସୁଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ଅସୁସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ର ୧୫ ଥର ହସିଥାଏ । ଏପରିକି ଏହା କ୍ୟାଲୋରୀ କମାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଦିନ ୧୦ରୁ୧୫ ମିନିଟ୍ ହସିଲେ ପାଖାପାଖି ୪୦ କ୍ୟାଲୋରୀ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି କୁହାଯାଏ, ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଥର ମନଖୋଲା ହସିଲେ ଶରୀରରେ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ ଓ ଅମ୍ଳଜାନ ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ତା’ସହିତ ହୃଦ୍ ସ୍ପନ୍ଦନ ଓ ଶ୍ଵାସକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ । ଏପରିକି ନିୟମିତ ‘ହସଯୋଗ’ କଲେ କ୍ୟାନସର ତଥା ଏଡ୍‌ସ ଭଳି ମାରାତ୍ମକ ରୋଗରୁ ବି କିଛିଟା ଉପଶମ ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରରେ ଥିବା ୪୩ଟି ମା’ସପେଶୀ ହସିବା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ; ଯଦ୍ଵାରା ମୁହଁର ବ୍ୟାୟାମ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ହେଲେ ରାତିବା ସମୟରେ ମାତ୍ର ୧୨ଟି ମା’ସପେଶୀ କାମ କରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁମାନେ ଖୁସି ମିଜାଜ୍‌ର ଓ ସବୁ ଦିନ ହସନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଆୟୁଷ ହାରାହାରି ୮ ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ତେଣୁ କଥାରେ ଅଛି, ‘laugh and the world laughs with you’ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଆମେ ଯଦି ହସିବା ଓ ଆମୋଦିତ ହେବା ତା’ହେଲେ ସାରା ଦୁନିଆ ଆମ ସହିତ ହସିବ’ । ତେଣୁ ଏହିସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ, ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା ପାଇଁ ହସ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଔଷଧ, ଯାହାର କୌଣସି ପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନାହିଁ ।

ମାତ୍ର ବେଳେବେଳେ ଦେଖାଯାଏ, ଶ୍ଵାସରୋଗ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ହସ
ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ଵାସକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ। ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ ବି କୁହାଯାଇପାରେ, ‘ହସ
ହେଉଛି ମଣିଷ ଜୀବନର ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ, ଯେ ମନଖୋଲି ହସିପାରିଲା ସେ ତା’
ଜୀବନକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ବଞ୍ଚାଇପାରିଲା।’

ନାଟକରେ ହସର ମାହାତ୍ମ୍ୟ

ନାଟ୍ୟ ଚେତନାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସୁବୋଧ ପଟ୍ଟନାୟକ କୁହନ୍ତି: ନାଟ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରରେ ନବରସ
(ଶୃଙ୍ଗାର, ବୀର, ରୌଦ୍ର, ହାସ୍ୟ, କରୁଣ, ଭୟ, ବୀଭତ୍ସ, ଶାନ୍ତ ଓ ଅଭୂତ)ବାବଦରେ
କୁହାଯାଇଛି। ଅଭିନୟ ସଂଜ୍ଞାରେ ଅଛି ଯେ- ଅଭିନେତାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଦର୍ଶକଙ୍କ
ମନରେ ବା ହୃଦୟରେ ରସ ସୃଷ୍ଟି କରିବା। ଅର୍ଥାତ ନଅଟି ରସର ବିଭିନ୍ନତା ଥାଇ ବି ଦର୍ଶକ
କରୁଣା ରସର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରିବେ। ହାସ୍ୟ ରସରେ ଖୁସି ହେବା
ଏକ ଅଭିନ ଅଙ୍ଗ। ହାସ୍ୟ ରସର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ହେଉଛି ହାସ୍ୟ ବା ହସ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣେ
ଅଭିନେତା ବିଭିନ୍ନ ରସ ଦେଖାଇବା। କରୁଣରେ ହସିବା, ରାଗରେ ହସିବା, ଭୟରେ
ହସିବା, ପ୍ରେମରେ ହସିବା, ବୀରପଣରେ ହସିବା, ତାତ୍ତ୍ୱଲ୍ୟରେ ହସିବା, ମନରେ
କୃତକପଟ ରଖି ହସିବା ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି। ହସହସରେ ଜଣେ ଜଣଙ୍କୁ ମର୍ମଭେଦି ରାଗ
ଶୁଖାଇ ଦେଇପାରେ। ଅନ୍ୟକୁ ବ୍ୟଙ୍ଗ କରି ଗାଳି ଦେବାର ତତ୍ତ୍ୱରୁ- ‘ନିଆଁଖୁଣ୍ଟା’ ନାମକ
ପତ୍ରିକାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା; ଯାହା ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ମାଇଲଖୁଣ୍ଟ ସଦୃଶ
କହିଲେ ଆଦୌ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ। ସେହିପରି ଚିତ୍ରକଳାରେ ହସର ପ୍ରୟୋଗରେ
‘ବ୍ୟଙ୍ଗଚିତ୍ର’ ବା କାର୍ଟୁନ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କଳାର ସ୍ତମ୍ଭ ପାଲଟିଲା। ଏଥିରେ ବ୍ୟଙ୍ଗ କବିମାନେ
କବିତାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ହସେଇ ହସେଇ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ

ଲାଗିଲେ, ଯାହା କ୍ରମେ ଖୁବ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ ହେବାକୁ
ଲାଗିଲା। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ବ୍ୟବସାୟିକ ମନୋରଞ୍ଜନ
ମାଧ୍ୟମରେ ସିନେମା, ଯାତ୍ରାରେ ହାସ୍ୟ ଅଭିନେତା
ବା ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ଦର୍ଶକଙ୍କ ଦାବିରେ
ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଳାର ମାନ୍ୟତା ପାଇଲା, ଯଦ୍ୱାରା
ଧୀରେ ଧୀରେ ଅଭିନୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହାସ୍ୟ ଅଭିନେତା
ଓ ଅଭିନେତ୍ରୀମାନେ ନିଜର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି
କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ହସିବା ଓ ହସାଇବାର ପ୍ରୟାସ

ନିଜେ ହସିବା ସହ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହସାଇବା ହେଉଛି
ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କଳା। ଏଥିପାଇଁ ଅତୀତରେ ହେଉ ଅବା
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କରାଯାଇଛି ଓ କରାଯାଉଛି
ଅନେକ ପ୍ରୟାସ। ଆଗ କାଳରେ ରାଜାଙ୍କ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ
ଜୀବନରେ ହସ ଭରିଦେବାକୁ ବିଦୁଷକମାନେ
ରାଜସଭାରେ ଅନେକ ହାସ୍ୟକଥାମାନ କହୁଥିଲେ
କିମ୍ବା ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କରି ଦେଖାଇ ଦେଉଥିଲେ।
ସେମାନଙ୍କର ମେଧାଶକ୍ତି, ବାକପଦ୍ମତା ଓ ଯେ
କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସାମନା କରିବାର ଉପସ୍ଥିତ
ବୁଦ୍ଧି ଅନେକ ସମୟରେ ରାଜାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ
କରୁଥିଲା। ସେହିଭଳି ଦୁଇଜଣ ମହାନ ବିଦୁଷକ
ହେଲେ ଗୋପାଳଭାଣ୍ଡ ଓ ବୀରବଲ। ଏବେ ସିନା
ଆଉ ରାଜବରବାର ନାହିଁ କି ବିଦୁଷକ ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟାଇବା ପାଇଁ ଅନେକ
ହାସ୍ୟ ଅଭିନେତା ଓ ଅଭିନେତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ
ଜାରି ରଖି ସଫଳତାର ଶିଖରକୁ ଛୁଇଁ ପାରିଛନ୍ତି।
ସେହିପରି ଲୋକଙ୍କୁ ହସର ଖୋରାକ୍ ଯୋଗାଇ
ଦେବା ପାଇଁ ଏବେ ଚିତ୍ରି ପରଦାରେ ଅନେକ କମେଡି
ଶୋ’ କରାଯାଉଛି, ଖବରକାଗଜ ଓ ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ
ବହୁ ହସକଥା ବାହାରୁଛି, ଜୋକ୍ ତଥା କମିକ୍ ବୁକ୍ସ ବି
ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ଇତ୍ୟାଦି। ତା’ଛଡ଼ା ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓ
ଦେଶରେ ଏମିତି ଅନେକ ବ୍ୟଙ୍ଗ କବି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି,
ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଲେଖା ମାଧ୍ୟମରେ ହେଉ
ଅବା ପରଦାରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରି ହେଉ ଲୋକଙ୍କୁ
ଆନନ୍ଦିତ କରିପାରୁଛନ୍ତି। ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ
ଉତ୍କଳପଦ୍ମ ଯଦୁମଣି ମହାପାତ୍ର ଥିଲେ ଜଣେ
ଖ୍ୟାତନାମା ବ୍ୟଙ୍ଗକବି। ତାଙ୍କ କଥାରେ ଓ ଲେଖାରେ
ଏମିତି ଯାତ୍ରୁ ଥିଲା ଯେ, ଲୋକେ ହସି ହସି ବେଦମ୍
ହୋଇଯାଉଥିଲେ।

ତେଣୁ ଏହି ସବୁରୁ ଜଣାଯାଏ, ହସ
ଯେ ମଣିଷ ପାଇଁ କେତେ ଜରୁରୀ ତାହା କହିବା
ବାହୁଲ୍ୟ। ଏବେର ଏହି ବ୍ୟସ୍ତମୟ ଜୀବନରେ
ସୁଖଶାନ୍ତିରେ ଜାଣିବାକୁ ହେଲେ ମଣିଷ ସର୍ବଦା
ହସିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ। କାରଣ ଦୁଃଖ କଲେ
ଲାଭ କ’ଣ ହୋଇଥାଏ। ଓଲଟା ମନ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ
ରହିଥାଏ, ମନରେ ଚିତ୍ତବିତାପଣ ଆସିଥାଏ। ହସ
ଭଳି ଏକ ସୁନ୍ଦର ଜିନିଷ ଆମ ପାଖରେ ଥାଉଥାଉ
ଆମେ ନିରାଶ ହେବା କାର୍ଯ୍ୟକି। ନିଜେ ହସିବା ଆଉ
ଦୁନିଆକୁ ହସାଇବା, ଏଇ ତ ହେଲା ମଣିଷ ଜୀବନର
ସାର୍ଥକତା।

—ଅସ୍ମିତା ମିଶ୍ର

ରକ୍ତ ଦାନରେ ମାନ

କୁହାଯାଏ ରକ୍ତର କୌଣସି ବିକଳ ନାହିଁ ! ଯଦି କେହି ଦୁର୍ଘଟଣା ତଥା ଅପସ୍ତୁ ହୋଇ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥାଆନ୍ତି, ପୁଣି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରକ୍ତର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଏମିତି କଥା ପଦେ ଶୁଣିଲାମାତ୍ରେ ମନ ତାଙ୍କର ଡରି ଯାଏ । ସବୁବେଳେ ପର ଉପକାରର ଚିନ୍ତା । ରକ୍ତ ଦାନ କରି ଅନେକଙ୍କ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବାରେ ତାଙ୍କୁ ଐଶ୍ୱରୀୟ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ୧୬୦ରୁ ଅଧିକ ପ୍ଲେଟ୍‌ଲେଟ୍ ଭାବେ ରକ୍ତଦାନ କରିସାରିଲେଣି । ଏବେ ପରିଣତ ବୟସରେ ବି ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ପାଇଁ ଜନସଚେତନତା ତାଙ୍କୁ ରଖୁଛି । ଏଥିପାଇଁ ମହାମହିମ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ବହୁବାର ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନ ମିଳିଛି । ସେ ହେଲେ ଗୋପା ମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ । ଜନ୍ମ ୨୧/୨/୧୯୫୭ରେ । ପିତା ମଦନ ମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ, ମା' ସତ୍ୟଭାମା ପଟ୍ଟନାୟକ । ଘର ଗଜପତି ଜିଲାର ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି କରଣ ସାହିରେ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ରଘୁଚନ୍ଦ୍ର ଭୁବନେଶ୍ୱର ଭାମାମଙ୍ଗଳୀ ଅଞ୍ଚଳରେ । ସେ କୁହନ୍ତି, 'ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି

କଲେଜରେ ଆଇଏ ପାସ କରିଥିଲି । ହକିଂଖେଳ ଓ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ ଖେଳରେ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ଭିନ୍ନ ପରିଚୟ ରହିଛି । ତେବେ ୧୯୭୭ ମସିହାର କଥା । ୬ନମ୍ବର ଅଞ୍ଚଳ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ହାଉସ ନିକଟ ଭେନସ୍ ହୋଟେଲ ସମ୍ମୁଖ ରାସ୍ତା । ସମୟ ପ୍ରାୟ ଦିନ ୨ଟା ହେବ । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ମାଡ଼ିଆସୁଥିବା ଏକ ମାଟାଡୋର ସହିତ ବିପରିତ ଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ଏକ ମିନିବସର ମୁହାଁମୁହାଁ ଧକ୍କା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୧୫ଜଣ ଆହତ ହୋଇ ବିକଳ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ । ହଠାତ୍ ସେଠାରେ ଏମିତି ଘଟଣା ଦେଖି କ'ଣ କରିବି କିଛି ଭାବୁପାରୁ ନ ଥାଏ । ତେବେ ନିକଟରେ ଥିବା ଏକ କାଠଗୋଲାକୁ ଚୁଲିରିକ୍ୱାଟି ଆଣି ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଆହତ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଜଣ(ଜଣେ ମହିଳା ଓ ଜଣେ ପୁରୁଷ)ଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରକରି ୬ନମ୍ବର ମେଡିକାଲକୁ ଯାଇଥିଲି । ତାଙ୍କର ତାଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କଥା କହିଲେ । ତାଙ୍କୁ ରକ୍ତ ନ ଦେଲେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଚାଲିଯିବ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଏମିତି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମସ୍ତେ ରୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେହି ରକ୍ତଦେବାକୁ ମନବଳାଉ ନ ଥିଲେ । ମନରେ ଟିକେ ଭୟ ଆସୁଥିଲା । ତା'ପରେ ରକ୍ତ ଦେଇଥିଲି । ରକ୍ତ ଦେଇ ପେଟେ ପାଣିପିଇଲି । କିଛି କ୍ଷଣପରେ ଖୁବ ଆରାମ ଲାଗିଲା । ଘରକୁ ଫେରିଥିଲି । ଘରେ ଖୁଆପିଆ ସାରି ଶୋଇପଡ଼ିଲି । ତା' ପରଦିନ ମୋତେ ଫୁର୍ତ୍ତିଲାଗିଲା । ଆଉ ମେଡିକାଲକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲି ଲୋକଟି ଖୁସୀ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ମତେ ଭଲ ଲାଗିଲା । ଯାହା ଭୟଥିଲା ସବୁ ଦୂରଇଗଲା । ସେବେଠାରୁ ସବୁ ଠିକ୍‌ଠାକ୍ ଚାଲିଛି । ଆଉ ଦିନକର ଘଟଣା ଥରେ ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ଜଣେ ଲୋକ ନିପ୍ରେତ ହୋଇପଡ଼ିଥାଏ । ସେହି ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କ ନଜର ପଡ଼ିଲେ ବି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣି ନ ଜାଣିଲାପରି ଚାଲିଯାଉଥାନ୍ତି । ମୁଁ ସେହି ବାଟଦେଇ ଆସୁଥିଲି । ସେହି ଲୋକଟି ପାଖକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲି ଲୋକଟିର ମୁଣ୍ଡରୁ ରକ୍ତ ଝରୁଛି, ବ୍ୟସ୍ତ ଲାଗିଲା । ତେଣୁ କରେଇକୁ ବୁଝିବାରେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ, ବଡ଼ ଭୋରରୁ ରାସ୍ତାରେ ଆସୁଥିବା ବେଳେ କେହି ଜଣେ ପଛରୁ ଗାଡ଼ି ଧକ୍କାକରି ଖସି ପଳାଇଛି । ଯାହାହେଉ ମେଡିକାଲକୁ ନିଆଗଲା, ଲୋକଟି ସୁସ୍ଥହୋଇ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଫେରିଥିଲେ । ସେହିଭଳି ୨୦୦୪ ମସିହାର କଥା- ଥରେ ମେଡିକାଲକୁ ଯାଇଥାଏ, ଛୋଟ ଝିଅଟିଏ ରକ୍ତ ପାଇଁ ତା' ମା'କୁ କହୁଛି, ମା' କାଲି ଯଦି ରକ୍ତ ନ ମିଳିବ ତେବେ ମୁଁ ମରିଯିବି ନା ! ଏହି କଥାଟି ଶୁଣି ତା' ମା'ର ଆଖି ଲୁହରେ ଛଳ ଛଳ ହୋଇଯାଉଥାଏ । ତାଙ୍କର ବିକଳ ସହି ପାରିଲି ନାହିଁ । ତାକୁ ରକ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ କହିଲି । କିନ୍ତୁ ସେ ପିଲାଟି ଥାଲାସେମିଆ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ । ତାକୁ ପ୍ରତି ମାସରେ ଗୋଟିଏ ରକ୍ତ ଦରକାର ପଡ଼େ । ତେଣୁ ରକ୍ତ କେଉଁଠୁ ଆସିବ ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତାକଲି । ଆଉ ମୋ ସହିତ ଖେଳୁଥିବା କେତେକ ସାଙ୍ଗ ଓ ପିଲାଙ୍କୁ ବି ବ୍ୟୟରେ ଜଣାଇଲି । ସେବେଠାରୁ ଥାଲାସେମିଆ ଶିଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖିଲି । ସେହିପରି ପିଲାଙ୍କୁ ରକ୍ତ ଦେବାପାଇଁ ପରିବାର ଜରିଆରେ ଏକ ୧୨ଜଣିଆ ଗ୍ରୁପ କରିଛି । ପ୍ରତି ମାସରେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ମାଗଣା ରକ୍ତଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ୫ଜଣ ଥାଲାସେମିଆ ପିଲାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣକରି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରକ୍ତଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବି କରିଆସୁଛି । ଏବେ ଜଣେ ୧୮ବର୍ଷ ଝିଅଙ୍କୁ ପ୍ରତିମାସରେ ରକ୍ତଦାନ କରାଯାଉଛି । ଦିନଥିଲା ସାଇକେଲରେ ବୁଲିବୁଲି ବିଭିନ୍ନ କଲେଜରେ ପହଞ୍ଚି ରକ୍ତଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଜନସଚେତନତା କରୁଥିଲୁ । ଅନେକ ଛାତ୍ରାଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ନେଇ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ବି ହୋଇପାରିଛି । ଏମିତିରେ ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଓୟୁଏଟି ଆଡ଼େ ଯାଏ । ସେଠାରେ ଖେଳେ । ନିକଟସ୍ଥ କୁଡ଼ ବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ମେଡିକାଲ ଆଡ଼େ ଯାଏ । କେହି ଅସହାୟଙ୍କୁ ଅତି ଜରୁରୀ ରକ୍ତ ଦରକାର କଥା ନଜରକୁ ଆସିଲେ ସାହାଯ୍ୟମତେ ରକ୍ତଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ମୋ ମତରେ ସେବା କହିଲେ, ନିଷ୍ଠାର୍ଥପର ଭାବେ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ୁଥିବା କାହାରିକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ସାଧ୍ୟମତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବା । ଘରେ ଘରେ ଜାଣିବା ଦରକାର ଯେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ହୁଏତ ନିଜର ବିପଦ ବେଳେ ଅନ୍ୟ କେହି ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ହୃଦୟ ଡରିଲିଲେ ରକ୍ତ ବାହାରେ । ଆମେ ଜଣଙ୍କୁ ରକ୍ତ ଦେଲେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ବଞ୍ଚି ପାରିବ । ଏଭଳି କଲେ ମନଖୁସୀ ରହେ । ଦେହଭଲ ରହେ । ଏବେ ଲୋକେ ସଚେତନ ହେଲେଣି । ତେବେ ସେଦିନ ସେହି ମହିଳାଙ୍କୁ ରକ୍ତଦାନ କରିବା ପରଠାରୁ ମୁଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତଭାବେ ରକ୍ତଦାନ କରିଚାଲିଛି । ୧୯୮୫ମସିହାରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ଜଣ ହକିଂଖେଳାଳି ପ୍ରଥମେ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟିରୁ ବୋତଲ ଆଣି ଶିବିରପୁରସ୍ଥିତ ମଙ୍ଗଳା ମଞ୍ଚପରେ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର କରିଥିଲୁ ।

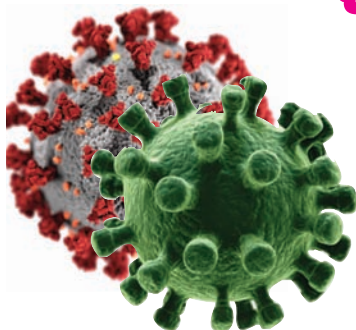

ମୋର ବିବାହ ବାର୍ଷିକ ଓ ଜନ୍ମ ଦିନରେ ରକ୍ତ ଦାନ ଶିବିର କରିଥାଏ । ୨୦୦୫ରୁ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ପାରିବାରିକ, ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ, ସାଙ୍ଗଙ୍କୁ ନେଇ ଏମିତି ଶିବିର ଚାଲୁ ରଖିଛି । ମତେ ୬୪ବର୍ଷ ହୋଇଣି । ପ୍ରାୟ ୧୬୨ଥର ରକ୍ତଦାନ କରିସାରିଛି । ପୁଣି ପ୍ରାୟ ୩ହଜାର ଯୁନିଟ୍ ରକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରିସାରିଲଣି । ୧୯୯୪ର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ରକ୍ତଦାନ କରିଛି । ପ୍ରାୟ ୨ହଜାରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିରରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବାରୁ ବହୁତ ଖୁସୀ ମନେକରେ । ପରିବାର କହିଲେ ମୋ ବାପା, ମୋ ପତ୍ନୀ ଆଶାଲତା ପଟ୍ଟନାୟକ ପାଖରେ ରୁହନ୍ତି । ଆଉ ପୁଅ ଦିବ୍ୟମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବେ କୋଲକାତାର ଏକ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀର ମ୍ୟାନେଜର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ସେ ତା'ର ଜନ୍ମଦିନରେ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର କରିଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଶତାଧିକ ଥର ମାଗଣା ରକ୍ତଦାନ କରିଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶାର ମହାମହିମ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କଠାରୁ ଏକାଧିକ ସମ୍ମାନ ଓ ପୁରସ୍କାର ମିଳିପାରିଛି । ୧୯୮୩ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ଦୈନିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଶାରୀରିକ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଥିଲି । ଏବେ ୩/୪ବର୍ଷ ହେଲା ଅବସର ନେଇଛି । ଭାରତୀୟ ରେଡକ୍ରସ ସୋସାଇଟି ଖୋର୍ଦ୍ଧା ବ୍ରାଞ୍ଚ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଆଜୀବନ ସଦସ୍ୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ୬ନମ୍ବର ହସ୍ପିଟାଲର ଫ୍ରେଜିଫେୟାର କମିଟି ସଦସ୍ୟ, କୃତବ୍ୟାଙ୍କ ସଦସ୍ୟ, ବୟସ୍କମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସିନିୟର ସିଟିଜେନ ହରିଓ କ୍ଲବ ଗଠନ ହୋଇଛି । ସେହି କ୍ଲବରେ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସେକ୍ରେଟାରୀ ରହିଛି । ଏଥିରେ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପିଲାମାନେ ରକ୍ତଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ବନ୍ଧୁ ନାମରେ ଏକ ସଂଗଠନ ଗଠନ କରାଯାଇଛି ।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ସୂଚନା ସାହୁ

କଣ୍ଟାକୁ ଚୋଷିଂ

ସକାଳୁ ଉଠିଲା ବେଳକୁ ହାଲୁ ଶୀତ ଅନୁଭୂତ ହେଲା । ଏତା ତ ଏପ୍ରିଲ । ଆମ କଳାହାଣ୍ଡିରେ ଦିନ ତାପମାତ୍ରା ୪୦ ଆଉ ରାତି ଅଳ୍ପ କମି ୩୫/୩୦ ରହେ । ଶୀତର କାରଣ କ'ଣ ଭୂତାଣୁ ! ଛାନିଆ ଲାଗିଲା । ଛାନିଆ ହେଲେ ଅତର୍କ୍ଷା ମୃତ ମାଡ଼େ । ମୃତ ସାରି ବ୍ରହ୍ମ କରି ପ୍ରଥମ ଖବରଟା ପଢ଼ାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲି । କଥା ସରିନି କୋଉଠୁ ଗୋଟେ ପୁରୁଣା ହୁଗୁଳା ମାଝ ସେ ମୁହଁରେ ଗଲେଇ ଦେଇ ସୋସିଆଲ ଡିସ୍କନସ ମେଣ୍ଡନ କରି କହିଲେ -ଆଗ ସେଇଠି ଠିଆ ହୁଅ । ତମ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ଶାର୍ଟ ଦେଉଛି, ସିଧା ଯାଅ ଚେଷ୍ଟ କରେଇ ଆସିବ । ମୋର ଛୋଟ ପିଲା । ପୁଣି ବଡ଼ଗାର ପ୍ରାଇମେରୀ କମ୍ପଳିକେସି ଅଛି । ହେ ମାଆ ମାଣିକେଶ୍ୱରୀ ତୁ ତାରିବୁ ତୁ ମାରିବୁ । କହି ମୋ ଉପରକୁ ଛାଟିଦେଲେ, ଚତି ଗଞ୍ଜି ଶାର୍ଟ ପ୍ୟାଣ୍ଟ । ଗାଡ଼ି ନ କାଢ଼ି ସାଇକେଲରେ ଆଗେଇଲି । ରାସ୍ତା ପ୍ରାୟ ଫାଙ୍କା । ସଡ଼କ ଉପରେ ବିଛା ହୋଇଛି ଖଇ । ଭାରି ଡର ମାଡ଼ିଲା । କେହି ଶବଦାହକ ମୋ ଆସିବା ଆଗରୁ ଏଇ ବାଟ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ପଡ଼ା ସଡ଼କରୁ ମୁଖ୍ୟ ସଡ଼କ । ଓଃ, ଭୟ ମାଡ଼ିବସିଲା । ସେ ସଡ଼କରେ ବି ଖଇ । କେଜାଣି କେତେ ସଂଖ୍ୟକ ଶବଦାହକ ଏଇ ବାଟେ ଯାଇଛନ୍ତି ? ଚେଷ୍ଟେ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁରଖାନାରେ ଭିଡ଼ ଦେଖି ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଗଲି । ଆଗରୁ ସଂକ୍ରମଣ ହୋଇଛି କି ନା କିଏ ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ଏଇ ଭିଡ଼ ସଂକ୍ରମଣ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ମାଝ ସଜାଡ଼ି ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଗ୍ଲୋଭ୍ ସଜାଡ଼ି ଆଗକୁ ଗଲା ବେଳେ ଦେଖିଲି ବୁଦ୍ଧଜଣକ ଭିତରେ ଘମାଘୋଟ ଲଡ଼େଇ । କିଛି କାରଣ ନାହିଁ - ମୁଁ ଆଗ, ମୁଁ ଆଗ । ସବୁ ବେଳେ ଆମ ଦେଶରେ ଯାହା ହୁଏ, ତାହା ହେଲା ହାତରେ ଦଣ୍ଡ ଧରି ଦୁଇ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଆମମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ କରେଇଲେ । ପିପିଇ କିଟ ପିନ୍ଧିଲେ ହସିଗଲ କର୍ମଚାରୀ । ୧୦ ମିନିଟ ପରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଜଣେ ପରେ ଜଣେ ଆଗେଇ ଗଲେ । ଭିତରୁ ହଁ ନାହିଁର ଦମ୍ଭ ନେଇ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ । ହସ୍ପିଟାଲର ଡ୍ରେଟିଂ ଶେଡ଼ ଧୀରେ ଧୀରେ ଭିଡ଼ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆସିଲା । କାର୍ଡିକ କେଜାଣି ହୃଦ୍‌ସ୍ପନ୍ଦନଦ୍ରୁତ ହୋଇଗଲା । ଚେଷ୍ଟେ ପରେ ଡ୍ରେଟିଂ । ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲି । ଏଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଆଇସୋଲେସନ । ଘରର ଉପର ମହଲାରେ ଥିବା ଅବ୍ୟବହୃତ କୋଠରିଟି ଭିତରେ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲା ଏଇ ସମୟ ଭିତରେ ସଜାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ଖଟ, ଚେରୁଲ ଓ ଗୋଟେ ପଞ୍ଜା, କିଛି ବହି, ମୋବାଇଲ ଚାର୍ଜର, ପାଣି ଜଗ ସହ । ଫୋନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ସିଧା ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ।

ବାସ୍, ଫଳାଫଳ ଆସିବା ଆଗରୁ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଗାଳି ବର୍ଷା ହେଲା ଫୋନରେ । କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛ, କାହା ସଙ୍ଗେ ମିଶୁଛ ତା' କିଏ ଜଣେ ? ଗୋଟେ କାମ କର ଫସବୁକରେ ତମ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଏ ଖବର ଦିଅ, ଯେଉଁମାନେ ତମ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଛନ୍ତି ସିଧା ଯାଆନ୍ତୁ ଚେଷ୍ଟେ ସେଞ୍ଚର । ସେଇଠୁ ଜଣାପଡ଼ିବ କାହାଠୁ ଆଣିଛ ଏ ମଞ୍ଜି । ନିଜକୁ ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲକରା ନୁହେଁ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ ବି ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଫେସବୁକରେ ସୂଚନା ଦେଇଦେଲି ଗୋଟେ ସେଲ୍ଫି ସାଙ୍ଗରେ । କେଉଁଠି ଥିଲେ ମୋ ଦରଦା ବନ୍ଧୁଗଣ ମୋର ଆଖି ଆରୋଗ୍ୟ କାମନା କରି ଓଲ୍ ଯାକ ଛାଇଗଲେ । ଫୋନ କିନ୍ତୁ ଆସୁ ନ ଥିଲା । ହଠାତ୍ ଫୋନ ରିଂ ହେଲା । ସେଇ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଖବର । ହେଲଥ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର କର୍ମଚାରମେଣ୍ଡନ କଲ୍ , ସୂଚନା ଓ ସତର୍କତାର ବିବରଣୀ । ବ୍ୟାକୁଳ ମନ, ଫୋନ ଘନ ଘନ । ଶନି, ରବିବାର ଉଇକେଣ୍ଡ ଶବ୍ତାହନ, ସୋମବାର, ମଙ୍ଗଳବାର ଯାଇ ଆଜି ରୁଧିବାର । ଦୁଇଦିନ ତ ଘରେ ଗଲା, ବାକି ତିନି ଦିନ କାହାକୁ ଭେଟିଛି । ଫୋନ ଆସିଲା ରମେଶ ଠୁଁ କହିଲା- ଭାଇ ସୋମବାର ତା ପିଇଲା ବେଳକୁ ଦେହ କେମିତି ଲାଗୁଥିଲା ? -ଭଲ । -ଏବେ କେମିତି ଲାଗୁଛି ? - ଭଲ । - ତା'ହେଲେ ସମସ୍ୟା କୋଉଠି ? - ତମେ ଚେଷ୍ଟ କର । - ହଁ । ବାସ୍ ଏତିକି ବାଉଁଶାଳ ପ କଣ୍ଟାକୁ ମାନଙ୍କ ସହ । ସମସ୍ତେ ଆତଙ୍କ ବିଜଡ଼ିତ । ଏହା ହଁ ଶେଷ । ମୋ ପାଖକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟ ଅନ୍ତରେ ଫୋନ ଆସୁଥିଲା ଘର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରୁ । ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ, ଔଷଧ ସେବନ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନେଇ । ମୋ କଣ୍ଟାକୁରେ ଆସିଥିବ । ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫୋନ

ଫେରଲା ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ । ମଳୟ ଓ ତା' ପରିବାର ନେଗେଟିଭ । ଅଧିକରେ ଫାଇଲ ନିଆ ଅଣା କରୁଥିବା ରାନ୍ତୁ ବେଝା ଆଉ ତା' ପୁସ୍ତୁ ଚୁ ପଢୁଆ ଝିଅ ନେଗେଟିଭ । ଛକରେ ସାଧା ହୋଇ ତା ପିଇଥିବା ମାନସର ପୂରା ପରିବାରର ଆଠ ଜଣଯାକ ନେଗେଟିଭ । ଏବେ ରହିଲା ମୋ ପାଖ ସିନ୍ଦେର ବସୁଥିବା ନରହରି । ସବୁ ଦିନ ଗ୍ରୋସରୀ ଦେଉଥିବା ନରେଶ ଅଗ୍ରଓଲ ପରିବାର ସୁରକ୍ଷିତ । କିଛି ସମୟ ପରେ ନରହରି କଲ କରି କହିଲା -ଭାଇ ମା' ମାଣିକେଶ୍ୱରୀ ରକ୍ଷା କରିଦେଲେ । ଆମ ପରିବାର ସୁସ୍ଥ । ତମେ ଚିକେ ଦେହର ଯତ୍ନ ନିଅ । ଆଉ କାହା କଣ୍ଟାକୁରେ ଆସିଛି ମନେ ପଡୁନି । ସରକାର ତ ସଂଧ୍ୟା ୬ଟା ସୁଦ୍ଧା ବଜାର ବନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ଦିନ ୧୦ଟା ପରେ ଖରା ତାପ ଯାହା କାହା ସହ କେମିତି କଣ୍ଟାକୁ ହେବ ? ଏବେ ମନେ ପଡ଼ିଲା ମୌସୁମୀ କଥା । ଯିଏ କଥା ଦେଇଥିଲା କଲେଜ ଜୀବନରେ , ମୋ ସହ ମିଶି ମରୁଭୂମିକୁ କରିବା ସବୁଜ ହେଲେ କଥା କଥାରେ ରହିଗଲା । ମୌସୁମୀ ସାଗର ବାବୁଙ୍କ ପଢ଼ା ହୋଇଗଲା । ଆମ ପ୍ରେମ କଲେଜ ଷ୍ଟୋରି ହୋଇ, ତାଏରୀ, ଗୋଲାପୀ ଚିଠି ହୋଇ ରହିଗଲା । ସମୟର ଚକ ବୁଲିବା ପରି ମୋତେ ୫୦ ପୂରିଲା ଦିନ ସାଗରବାବୁଙ୍କର ବଦଳି ହୋଇ ଗଲା ଆମ ସହରକୁ । ପୁଣି ଥରେ ଆମ ଶୁଖିଲା ପ୍ରେମ ବହୁରୁଛି ସ୍ୱାଦ୍ୟ ଆପ୍, ମେସେଞ୍ଜର ଭିଡ଼ିଓ ଚାଟ୍‌ରେ । ମୌସୁମୀର ଚାଟ୍

ରାତି ପାହିଲେ ସକାଳ ଆସିବ

-ପୂରବୀ ଶତପଥୀ

ଜାଣିନାହିଁ

ରାତିସବୁ ଜାଳିଦେଲେ ସକାଳଟେ ପିଟିବ କି ନାହିଁ ।

ଜାଳେ ମୁହଁ ବାରବାର ଜାଳେ ପୁଟିଗଲା ଯେତେସବୁ ଜହ୍ନତିଥି ମୋର କାକରିତ ପାପୁଲିରେ ଲୁହବୁଦା ଏ ଶୀତର ଉଷ୍ମ ଉତ୍ସୁକ ।

ସତରେ ଏଇ ରାତି ପାହିଗଲେ ଆସିବ ଏଠାରେ ସକାଳଟେ ନୂଆ ହୋଇ ?

-ସୃଷ୍ଟି ଦେସିଡେନ୍ଟି, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨ ମୋ-୮୮୪୭୮୨୫୭୮୮

- ଶୁଣିଲି ତମେ କୁଆଡ଼େ ପଞ୍ଜିଟିଭ ?
- ହଁ
- ଏଇ କଥା ଜାଣିବା ପରେ ମୁଁ ସାଗର ଆଉ ପୁଅ ସହ ଯାଇ ଚେଷ୍ଟ କଲି । ପଚାରିବ ନାହିଁ ରିଜଲ୍ଡ !
- କ'ଣ ହେଲା ?
- ସେଇଟା ହିଁ ମିରାକଲ୍
- କ'ଣ ହେଲା ?
- ବାପ ପୁଅ ନେଗେଟିଭ, ମୁଁ କିନ୍ତୁ ପଜିଟିଭ ।

- ଶ୍ରୀରୁପା, ରାମନଗର ପଡ଼ା, ଭବାନୀପାଟଣା ମୋ: ୯୪୩୭୭୦୦୦୩୭

ଦୋଈକିରେ ଦୀପକ

ବେଳେବେଳେ କେତେକ କଥା ମଣିଷକୁ ଦୋଈକିରେ ପକାଇ ଦେଇଥାଏ। ପୁଣି ସେଥିରୁ ବାହାରିବା ଏତେ ସହଜ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ଠିକ୍ ସେମିତି ବୁଲୁଥିବା ଜିନିଷକୁ ନେଇ ଅତୁଆରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ଅଭିନେତା ଦୀପକ। ଗୋଟିଏ ପଟେ ଭଲ ପାଇବା, ଅନ୍ୟ ପଟରେ ନିଜ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ। ତେବେ ଏହି ଦୁଇଟିରେ ସେ ସଫଳ ହୋଇପାରୁଛନ୍ତି ତ ? ହଁ, ଏହି ଘଟଣାର ସଂଯୋଗ ରହିଛି ଦୀପକଙ୍କ ଅଭିନୟ ଜୀବନ ସହ। କଥା କ'ଣ କି ଏପରି ଏକ ଭୂମିକାରେ ଦର୍ଶକ ଖୁବ୍‌ଖୁସୀ ପାଇବେ ତ ପରଦାରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ। ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ହେଲା, 'ଅଟୋଗ୍ରାଫ' ଏ ସାଇନ୍ ଅଫ ଲଭ୍'। ଏଥିରେ ଜଗା ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି ଦୀପକ। କାହାଣୀ ଅନୁସାରେ ଜଗା କଲେଜରେ ପଢ଼େ। ନିଜେ ଅପୁରୁଷାରେ ପଢ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟର ହାତ ବଢ଼ାଇବାକୁ ପଛାଏ ନାହିଁ। ହେଲେ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ତାକୁ ନିଜର ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଛି ରାଗିଣୀ ନାମ୍ନା ସୁନ୍ଦରୀ ଅତିଏ। ହେଲେ ଲଭ୍ ଚକ୍ରରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଚାହେଁନା ଜଗା। ତେବେ ଜଗାକୁ ନେଇ ରାଗିଣୀ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛି ତାହା ସଫଳ ହେଉଛି ତ ? ରାଗିଣୀକୁ ଜଗା ପ୍ରେମିକା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି ତ ? ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ରହିଛି ଉକ୍ତ ସିନେମାରେ। ଏ.ଆର. ରହମାନ ଏବଂ ପ୍ରସନ୍ନ ଦ୍ୱିବେଦୀଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜିତ ଏହି ସିନେମାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ରମେଶ ରାଉତ। ଦୀପକଙ୍କ ଅପୋଜିଟରେ ଏଥିରେ ସ୍ତ୍ରୀନ୍ ଶେୟାର କରିଛନ୍ତି ମତେଲି'ରୁ ନାୟିକା ସାଜିଥିବା ନବାଗତା ସ୍ୱାତା।

ଦୀପକ-ସ୍ୱାତା

ଡେଜ୍ ପାଇଁ ଟେନ୍ସନ

ୟାମି ଗୌତମଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ। ଏ ବର୍ଷ ସତେ ଯେମିତି ହାତୀ ଡାକ୍ ପୁଣ୍ଡରେ ସୁନା କଳସ ଭାଙ୍ଗିଛି। ବେଖୁନାହାନ୍ତି ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ୮ଟି ସିନେମା ବ୍ୟାଙ୍କ-ରୁ-ବ୍ୟାଙ୍କ ରିଲିଜ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି। ପୁଣି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାଗ୍ୟଦେବୀ ଏମିତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ସେପଟେ ଅଫର ପରେ ଅଫର ମିଳିବାରେ ଲାଗିଛି। ହେଲେ କ'ଣ ହେବ ? ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ହିଁ ଭରିବେ କାହାକୁ ମନା କରିବେ ଜାଣି ପାରୁନାହାନ୍ତି। କାରଣ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏବେ ଡେଜ୍ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଭଲ ଭଲ ଡିନୋଟି ଅଫର ହାତଛଡ଼ା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ୟାମି କହନ୍ତି, 'ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଞ୍ଜା ଯେଉଁ କେତୋଟି ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିଛି ତାହାର ଶୁଟିଂ କେମିତି ଶେଷ ହେବ ସେ ନେଇ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛି। ପୂର୍ବସେ ଏମିତି ପ୍ୟାକ୍ ଅଛି ଯେ ନୂଆ ସିନେମା ପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ ଡେଜ୍ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଡିନୋଟି ନୂଆ ଅଫର ହାତଛଡ଼ା କରିଛି।' ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା 'ଦଶାଢ଼ି' (ଅଭିଷେକ ବଚନ) 'ଏ ଅର୍ସଡେ', 'କୃତ ପୋଲିସ୍' (ସୈଫ ଅଲ୍ଲା ଖାଁ) ଏବଂ 'ଲୀପତା' ରିଲିଜ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି। ସବୁଠାରୁ ଖାସ୍ କଥା ହେଲା, ୟାମି ଇତି ମଧ୍ୟରେ ବଲିଉଡ଼ରେ ତାଙ୍କର ନବମ ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି।

ନୀରବତା ଅନ୍ତରାଳେ

ଶାହାଦ କପୁର ଏବେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ନୀରବତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି। କାହା ସହ ସାକ୍ଷାତ ହେଲେ ତାଙ୍କର ପାଟି ବନ୍ଦ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ହେଲେ ଏବେ କ'ଣ ହୋଇଛି କେଜାଣି ମାପି ରୁପି କଥା ହେଉଛନ୍ତି। ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲେ ନୀରବ ରହୁଛନ୍ତି। ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ, ନିଜ କ୍ୟାରିୟରକୁ ନୂଆ ମୋଡ଼ ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଏପରି ଉପାୟ ଆପଣେଇଛନ୍ତି। ଭାଗ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଶାହାଦ କୁଆଡ଼େ ନିକଟରେ ଜଣେ କ୍ୟୋଡିଂସକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ସେ ଅଧିକ କଥା ହେଉନାହାନ୍ତି ବୋଲି ତାଙ୍କର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି। ନିକଟରେ ରାକେଶ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ମେହେରାଙ୍କ ନୂଆ ସିନେମାରେ ଶାହାଦ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ରୁଚ୍ଛିବନ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି। ଉଭୟ ସାମାଜିକ ଏବଂ ପୌରାଣିକ କଥାବସ୍ତୁକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ମିତ ହେଉଥିବା ଏହି ଫିଲ୍ମର ଡାଇରେକ୍ଟର ପାଇନାଲ ହୋଇନାହିଁ। ହେଲେ ଏଥିରେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକାଟି ହେଲା 'କର୍ଣ୍ଣ'। ଏହାବ୍ୟତୀତ ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ଷୋର୍ଟସ ଡ୍ରାମା 'ଜର୍ସି' ନଭେମ୍ବର ୫ରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ।

ଶାହାଦ

ସେଲ୍ଫି ପାଇ...

କ୍ୟାକଲିନ୍

ସଲ୍ଫୁ, ଦି ଗ୍ରେଟ୍

ଦିଶା ପଟ୍ଟନାଏ ଏବେ ସଲ୍ଫାନ ଖାଁ ଓରଫ ସଲ୍ଫୁ ମିଆଁଙ୍କୁ ଭୂରି ଭୂରି ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି। ସାହାକୁ ନେଇ ସେ ଟେନସନରେ ଥିଲେ ତାହାକୁ ମାତ୍ର କେଜ ମିନିଟ୍ରେ ସମାଧାନ କରିଦେଇଥିଲେ ସଲ୍ଫୁ। କଥା କ'ଣ କି ଉଭୟ ସଲ୍ଫାନ ଏବଂ ଦିଶା ରିଲିଜ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା 'ରାଧେ-ୟୋର ମୋଷ୍ଟ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ ଭାଇ'ରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ଏହାର ଶୁଟିଂ ସମୟରେ ଏକ ତାଲଏଗ ଡେଲିଭରିକୁ ନେଇ ଅତୁଆରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ଦିଶା। ୪-୫ ଥର କଟ୍ ହେବା ପରେ ସିବୁରୁ ଉଠି ଦିଶାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ ସଲ୍ଫାନ। କିଛି ସମୟରେ ଦୁହେଁ କଥା ହୋଇଥିଲେ। ଏପରି କି ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରି କିଛି ବୁଝାଇଥିଲେ ସେ। ସେତିକି ବେଳେ ଦୂରରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରଭୁ ଦେବୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଦୁହେଁଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ପଛାଇ ନ ଥିଲେ। ଆଉ ତା'ପରେ ମାତ୍ର କେଜତା ଶବ୍ଦରେ ତାହା ଓକେ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଫିଲ୍ମର ସବାର ଅହମ୍ମଦଙ୍କ ଚରିତ୍ର, ଦେବୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦଙ୍କ ସ୍ୱର ସଂଯୋଜିତ ଏବଂ କମଳ ଖାନ୍ ଏବଂ ଲୁଲିଆ ଭାବୁର ଗାଇଥିବା 'ସିଡି ମାର୍' ଗୀତଟି ଏବେ ବେଶ୍ ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି। ସଲ୍ଫାନ-ଦିଶାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ରଣଦୀପ ଛୁଡା ଏବଂ କ୍ୟାଜି ଶ୍ରୀଫ୍ ଏଥିରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ଫିଲ୍ମଟି ଚଳିତ ବର୍ଷ ମେ' ୧୩ରେ ରିଲିଜ ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି।

ଦିଶା - ସଲ୍ଫାନ

ୟାମି

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ତଥା
ସାହିତ୍ୟିକ
ଡ. ନାରାୟଣ ବାରିକ
ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା
କୁହନ୍ତି...

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ଟଙ୍କାରେ ବହି କିଣିଥିଲି

ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ସଦର ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗୋବିନ୍ଦପୁର ଗାଁରେ ମୋ ଜନ୍ମ। ସ୍ଥାନୀୟ
ରୁଦ୍ରଚରଣ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ୧୯୭୦ରେ ଏକାଦଶ ପାଠ୍ୟ କରାଯାଇ ପରେ
ଯାଜପୁର ଏନ.ସି. କଲେଜରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ିଥିଲି। ସ୍କୁଲ ପଢ଼ାବେଳୁ
ଯେହ୍ନେତୁ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତି ରହି ଆସିଥିଲା, ତେଣୁ ଓଡ଼ିଆ ଅନର୍ସରେ ବି.ଏ.
ପଢ଼ିବାକୁ ମୁଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲି। ସମୟକ୍ରମେ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଏମ୍.ଏ.
ଓ ପରେ ବି.ଇଡି, ଏମ୍.ଇଡି ଶେଷକରି ବୋଲଗଡ଼ ବି.ଇଡି ଟ୍ରେନିଂ କଲେଜରେ
ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ ଚାକିରି ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି। ଏଥିରୁ
ଯେଉଁ ରୋଜଗାର ହୋଇଥିଲା, ସେଥିରେ ମୁଁ ପି.ଏଚ୍.ଡି କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ
ରେଫରେନ୍ସ ବହି ଓ ପତ୍ରପତ୍ରିକା କିଣିବା ସହ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରି ପି.ଏଚ୍.ଡି
ତାପା ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ବିନିଯୋଗ କରିଥିଲି। ଏହାର କିଛିଦିନ ପରେ ପି.ଏସ.ସି
(ପବ୍ଲିକ୍ ସର୍ଭିସ୍ କମିଶନ୍) ପାଇଁ ଫକିରପୁର ବି.ଇଡି ଟ୍ରେନିଂ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାପକ
ଭାବେ ଯୋଗ ଦେବା ପରେ ଉତ୍କଳ ୟୁନିଭର୍ସିଟିରୁ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଡକ୍ଟରେଟ୍
ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲି। ଏହାପରେ ସେଠାରେ କିଛିଦିନ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହି ବାରିପଦା ବି.ଇଡି ଟ୍ରେନିଂ କଲେଜକୁ ବଦଳି ହୋଇ ଆସିଥିଲି।
ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ସମୟରେ ଉତ୍କଳ ଓଡ଼ିଶା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏମ୍.ଏ.,
ଏମ୍.ଫିଲ୍ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଗେଷ୍ଟ ଫାକଲ୍ଟି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇବା ସହ ପିଏଚ୍.ଡି
ଗାଇଡ୍ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି। ଶେଷରେ ୨୦୧୧ରେ ବାରିପଦା
ବି.ଇଡି ଟ୍ରେନିଂ କଲେଜରୁ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି। ଏହାପରେ
ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଚାରିବର୍ଷ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ କଲ୍ୟାଣୀ ୟୁନିଭର୍ସିଟିର ମୁର୍ସିଦାବାଦ
ବି.ଇଡି ଟ୍ରେନିଂ କଲେଜ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ୟୁନିଭର୍ସିଟିର ଆସାନସୋଲ ବି.ଇଡି ଟ୍ରେନିଂ
କଲେଜରେ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇସାରିବା ପରେ ପୁଣି ଓଡ଼ିଶା ଫେରିଆସି
ଉତ୍କଳ ୟୁନିଭର୍ସିଟିର ଡି.ଡି.ସି.ଇରେ ୫ବର୍ଷ ଗେଷ୍ଟ ଫାକଲ୍ଟି ଭାବେ ଅଧ୍ୟାପନା
କରିଥିଲି। ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଉତ୍କଳ ୟୁନିଭର୍ସିଟି ଓ ଉତ୍କଳ ଓଡ଼ିଶା ୟୁନିଭର୍ସିଟିରେ
ପି.ଏଚ୍.ଡି ଗାଇଡ୍ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଯା'ଉତରେ ୪ ଜଣ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପି.ଏଚ୍.ଡି
ପ୍ରଦାନ କରିଛି। ଏହାସହିତ ନିଜ ନିଜ କଲେଜ ଅଫ୍ ଟିଚର ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜରେ
ଇଉନିଭର ଏକାଡେମିକ୍ କାଉନ୍ସିଲର ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇଅଛି। ତା' ସହିତ
ଉତ୍କଳ ସଂସ୍କୃତି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧୀନ ଯାଇ ଏକାଡେମୀ ଅଫ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ
ଷ୍ଟଡିଜ୍ରେ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ୍ ଭାବେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଛି। ତେବେ ଏ ତ ଥିଲା ମୋ
ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ବୃତ୍ତିଗତ କଥା। ଏହାବାଦ୍ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଏକ ଭିନ୍ନ
ପରିଚୟ ରହିଛି। ବିଶେଷକରି ଗପ, କବିତା, ନାଟକ, ପ୍ରବନ୍ଧ, ଶିଶୁ କବିତା ତଥା
ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଲେଖା ମୋର ବିଭିନ୍ନ ଖବରକାଗଜ
ତଥା ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇସାରିଲାଣି। ତା'ଛଡ଼ା ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ମୋ ଲିଖିତ ପ୍ରାୟ ୫୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉତ୍କଳ ଓଡ଼ିଆ ଓ ଇଂଲିଶ ପୁସ୍ତକ ଯା'ଉତରେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଜାତୀୟ ତଥା ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ
ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପାଇସାରିଲାଣି, ଯାହା ମୋ ପାଇଁ ଏକ ସୌଭାଗ୍ୟର
ବିଷୟ। ଏହାଛଡ଼ା ବାଜ ଚଢ଼େଇ, ଭାଷା, ଶିକ୍ଷାଲିପି, ଶୈବଳିନୀ, ଉତ୍କଳ, ସ୍ୱପ୍ନା
ତଥା ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜରୁ ଛୁଟେ ଇତ୍ୟାଦି ମାଗାଜିନ୍ସର ସମ୍ପାଦନା ଦାୟିତ୍ୱ ବି ମୁଁ
ତୁଲାଇସାରିଛି। ତେବେ ସାହିତ୍ୟ ତଥା ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋର ଅତୁଳନୀୟ ଦାନ
ପାଇଁ ମୋତେ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ପୁରସ୍କୃତ ତଥା ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଛି।

ରଙ୍ଗିଲା ମନକୁ ଚୋରା ପାରନ୍ତି,
ଅନିଦ୍ରାରେ ବିତି ଯାଉଛି ରାତି

ପ୍ରଶ୍ନ-ସେ ମୋ ମନର ମାନସୀ। ତା' ପ୍ରେମରେ ମୁଁ
ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଛି
କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣେନା। ତା' କଥା ଭାବି ଭାବି ରାତି
ପାହି ଯାଉଛି। ସେ ମୋତେ କେବେ ମିଳିବ କହିବେ କି
ସାଥୀ ?

-ସତ୍ୟେଶ କୁମାର, ବରଗଡ଼

ଉତ୍ତର: ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଯାହା ଅନ୍ଧାରରେ ବାଡ଼ି
ଚୁଲାଇବା ସେଇଆ। ମନକୁ ମନ ଜଣେ ଝିଅକୁ ଭଲ
ପାଇବା ଆଉ ତାହା ସକ୍ଷେପ୍ ହେବ ବୋଲି ଆଶା
ବାନ୍ଧି ବସିବା କେତେ ଦୂର ଠିକ୍ ତାହା ପ୍ରଥମେ ତର୍କମା
କରନ୍ତୁ। 'ରଙ୍ଗିଲା ମନକୁ ଚୋରା ପାରନ୍ତି ଅନିଦ୍ରାରେ
ବିତି ଯାଉଛି ରାତି' ତେଣୁ ମନକୁ ଟିକେ ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ
ଯେ ଆପଣ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧି ଆପ୍ନାଏ କରି ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି
ତାହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ଏପରି ପ୍ରେମିକାଟିଏ ଯୋଗାଡ଼
କରନ୍ତୁ, ଯାହାକୁ ଆପଣ କେବଳ ଭଲ ପାଉ ନ ଥିବେ
ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଲଢ଼ କରୁଥିବ। ତେବେ
ଯାଇ ଆପଣ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ପାଇବେ ଆଉ ଦିନ
ରାତି ଆପଣଙ୍କୁ ରଜନି ଲାଗିବ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ଝିଅକୁ ଭଲ ପାଇ ତା' ପାଇଁ ଅନେକ ଟଙ୍କା
ବରବାଦ କରିସାରିଲଣି। ଏ କଥା ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ ପଶିଲା
ବେଳକୁ ସବୁ କିଛି ଶେଷ। ଏବେ ଶୁଣୁଛି ସେ ପ୍ରକୃତରେ
ମୋତେ ଭଲ ପାଉ ନ ଥିଲା। ଧନ ଲୋଭରେ ମୋତେ
ପ୍ରେମ କରୁଥିଲା। ଏବେ ସେ ଆଉ ଜଣେ ଯୁବକକୁ
ପ୍ରେମ କରୁଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ?

-ତନ୍ମୟ ଦାସ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର: ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ନିଜେ ଯେଉଁ କର୍ମ
କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଗଭୀର ଭାବରେ ତର୍କମା କରନ୍ତୁ।
ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରୁଛନ୍ତି ଯେ,
ସେହି ଝିଅକୁ ଭଲ ପାଇ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଏ
ବିଷୟରେ ବହୁତ ପୂର୍ବରୁ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଥିଲା। ହେଲେ
କ'ଣ ହେବ ? ସେତେବେଳେ ପ୍ରେମର ନିଶା ଆପଣଙ୍କୁ
ଫୁଲ୍ ଘାରିଥିଲା। ଆଉ ସେଥିରେ ଆପଣ ଏମିତି ହଲି

ଯାଇଥିଲେ ଯେ ଭୁଲ୍ କ'ଣ, ଠିକ୍ କ'ଣ ତାହା ଜାଣିପାରୁ ନ
ଥିଲେ। ଏବେ ଯଦି ନିଜର ଭୁଲ୍ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି ତେବେ ପ୍ରଥମେ
ସେଭଳି ପ୍ରେମରେ ପରମାନେଷ୍ଟ ଦି ଏକ୍ସ ଟାଣିଦିଅନ୍ତୁ।
କଥାରେ ଅଛି ଗତସ୍ୟ ଶୋଚନା ନାହିଁ। ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ
ପ୍ରେମ କଲେ ଏପରି ଭୁଲ୍ ଯେମିତି ରିପିଟ୍ ନ ହୁଏ ସେ ନେଇ
ନିଜକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ଦୃଢ଼ କରିନିଅନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋ ପାଇଁ କବିତାଟିଏ। ସେହି କବିତାକୁ
ଦେଖି ଅନେକ କବିତା ଲେଖିସାରିଛି। ହେଲେ ମୋ କବିତା
ଲେଖିବାକୁ ମୋ ପ୍ରେମିକା ପସନ୍ଦ କରୁନି। କ'ଣ କରିବି ?

-ସରୋଜ ରଥ, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର: ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକାର କବିତା ପ୍ରତି ରୁଚି ଅଛି ତ ?
ଯଦି ନାହିଁ, ତେବେ ତାକୁ ଏ ନେଇ ବାଧ୍ୟ କଲେ କବିତା ପ୍ରତି
ତା' ମନରେ ଥିବା ନିକାରାତ୍ମକ ଭାବନା ଆହୁରି ବଢ଼ିବ ପଛେ
କମିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଏ ନେଇ ତା' ମନରେ ସକାରାତ୍ମକ
ମାନସିକତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। ଯଦି ତାହାର ରୁଚି
ନାହିଁ, ତେବେ ସେହି ଘଟଣାକୁ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଶେଷ କରିବେ
ତାହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ହେବ। ନହେଲେ ଯାହାକୁ
ଆପଣ ଭଲ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ହୁଏତ ସେଥିପାଇଁ ଆପଣ
ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ମଧ୍ୟରେ ଡିଲ୍ଡା ବଢ଼ିବାର ଆଶଙ୍କା
ରହିଛି।

ପ୍ରଶ୍ନ-ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଆଉ ଜଣକୁ ଭଲ ପାଉଛି।
ଏବେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ?

-ଅନିକେତ ରାଉତ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଉତ୍ତର: ଏବେ ଆଉ କିଛି କରିବାର ନାହିଁ। ଯାହା କିଛି
କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ସୁଫଳ ମିଳିବା ଚାହୁଁ କମ,
ତେନ୍ଦ୍ରସନ୍ ବେଶି। କାରଣ ଯିଏ ଆପଣଙ୍କ ମନର ମାନସୀ
ହୋଇ ରହିଥିଲା, ସେ ଆଜି ଆଉ କାହା ମନରେ ବସା ବାନ୍ଧି
ସାରିଲାଣି। ତେଣୁ ସେଭଳି ପ୍ରେମକୁ ଯେତେଶୀଘ୍ର ଗୁଡ଼ବାୟ
କରିବେ ସେତେ ଭଲ। ନ ହେଲେ ଏମିତି ମଝି ବାଟରେ
ସକ୍ତୁଳି ହେଉଥିବେ।

ସାଥୀ

ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରି

ପେପର୍ କ୍ଲିଂ କ୍ଲୟଲେରି- ପ୍ରଥମେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ମୋଟା ପେପର୍ ସିଟ୍ଟୁ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା କରି ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ପତଳା କିମ୍ବା ମୋଟା ଆକାରରେ କଟାଯାଏ। ତା'ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୋଡ଼ି ମୋଡ଼ି ଗୋଲ ରୂପ ଦିଆଯାଏ। ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ି ବିଭିନ୍ନ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ରୂପ ଦିଆଯାଏ। ତିଆରି କରିବାବେଳେ ଏହା ଯେମିତି ମଜଭୁତ ଏବଂ ଓଡ଼ରପୁଫ୍ ହେବ ସେଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଏ। ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ତିଆରି କରାଯାଉଥିବା କ୍ଲୟଲେରିକୁ ପେପର୍ କ୍ଲିଂ କ୍ଲୟଲେରି କୁହାଯାଏ। ମୟୂର, ମୟୂର ପୁଞ୍ଜ, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରଞ୍ଜିତ ପୁଲର କ୍ଲୟଲେରି ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ କରାଯାଇଥାଏ ; ଯାହା କି ଦେଖିବାକୁ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷକ ହୋଇଥାଏ।

କଟିଂ ଓ ଡିଜାଇନିଂରେ ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରି- ପେପର୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଆକାରରେ କାଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନ୍ କରି ମଧ୍ୟ କ୍ଲୟଲେରି ତିଆରି କରାଯାଇଛି। ଗୋଲାପ ଫୁଲ ସହ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରଞ୍ଜିତ ଫୁଲ, ଏମିତି କି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚେଷ୍ଟି ଡିଜାଇନ୍ର ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରି ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ କରାଯାଏ। ଏଗୁଡ଼ିକୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍‌ରେ ବ୍ୟାପି କରିପାରିବେ।

ଶସ୍ତ୍ରା ଯେମିତି ସୁନ୍ଦର ସେମିତି- ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରି ଦେଖିବାକୁ ଯେତିକି ସୁନ୍ଦର ସେତିକି ଶସ୍ତ୍ରା ମଧ୍ୟ। ପେପର୍ରେ ତିଆରି ଇନ୍ଦିରା ମୂଲ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ୨୫ଟଙ୍କାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ସିଙ୍ଗଲ ପେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ୧୦୦ଟଙ୍କାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବାବେଳେ ଟ୍ରେସଲେଟ୍ ୩୫ଟଙ୍କାରେ ବି ମିଳିଯାଏ। ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରିରେ ଉତ୍ତେଜ୍ ବିନ୍ଦୁ, ଗ୍ଲାସ୍ ବିନ୍ଦୁ, କ୍ରିଷ୍ଟଲ, କୁନ୍ଦନ, ଷ୍ଟୋନ୍ ଆଦି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ। ତେଣୁ କ୍ଲୟଲେରି ଲାଗେ ବହୁତ ଆକର୍ଷକ।

ସିନ୍ ପ୍ରେଣ୍ଡଲି- କେହି କେହି ସିନ୍ ସେନ୍ସିଟିଭ୍ ହୋଇଥାଆନ୍ତି। ସେମାନେ କୌଣସି ମେଟାଲର ଗହଣା ପିନ୍ଧିଲେ ଆଲର୍ଜି ହୋଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରିରେ ସେମିତି କିଛି ହୋଇ ନ ଥାଏ। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିନ୍ ପ୍ରେଣ୍ଡଲି।

ଖାଲି ଯେ ସୁନା, ରୂପା, ହୀରା, ମୋତି, ମାଣିକ ପରି ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁରେ ଗହଣା ତିଆରି ହୁଏ ତାହା ନୁହେଁ। ଆଜିକାଲି ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍, ମାଟି, ଶାମୁକା ଭଳି ଜିନିଷରେ ବି ଗହଣା ତିଆରି ହେଉଛି। ଏମିତି କି ପେପର୍ ବା କାଗଜକୁ ମଧ୍ୟ ଗହଣାର ରୂପ ଦିଆଯାଉଛି। ଏହି ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରି ଯେମିତି ହାଲକା, ଦାମ୍ ବି ସେମିତି କମ୍। ଆଉ ପିନ୍ଧିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ଆରାମଦାୟକ। ତେଣୁ ଚିନ୍ତ୍ୟତ୍ ଗର୍ଲ୍ ଓ ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଏହା ପାଇଁ କ୍ରେଜ୍...

ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରିର ପ୍ରକାର: ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରିରେ ଇନ୍ଦିରା, ରିଂ, ଟ୍ରେସଲେଟ୍, ସିଙ୍ଗଲ ପେଣ୍ଡେଣ୍ଟୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସୁନ୍ଦର ନେକ୍ଲେସ୍ ବି ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି। କିଛି ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରି ଫକ୍ଟ ଲୁକ୍ ଦିଏ ତ ଆଉ କିଛି ଗ୍ରାଡ଼ିଶନାଲ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।

ହାଣ୍ଡପେଣ୍ଡ ପେପର୍ କ୍ଲୟଲେରି- ମୋଟା ପେପର୍ ଉପରେ ହାଣ୍ଡପେଣ୍ଡ ହୋଇଥିବା କ୍ଲୟଲେରି ଖାସ୍‌କରି ଅନଲାଇନ୍‌ରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ। ଏଥିରେ ଦେବଦେବୀ, ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ ସହ ହାଣ୍ଡଲୁମ୍ ବସ୍ତ୍ର ଭଳି ଡିଜାଇନ୍ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ଲୁକ୍ ଟ୍ରେଣ୍ଡି ଲାଗେ। ଏହି କ୍ଲୟଲେରିକୁ ଶାଢ଼ି, କୁର୍ତ୍ତି ଆଦିରେ ପିନ୍ଧିଲେ ଭଲ ଲାଗେ।

ସୂଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ପ୍ରିୟଙ୍କା

ହା ୮ ହା ୮

ରାଜଧାନୀ

ମୁନୁ ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ବହୁତ କାଳୁଡ଼ିମନ୍ତି ହୋଇ ସୁମରଣା କରୁଥାଏ- ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶକୁ ଆମେରିକାର ରାଜଧାନୀ କରିଦିଅ । ମୁଁ ସବୁଦିନ ଖାଲି ପାଦରେ ଚାଲି ଚାଲି ମନ୍ଦିର ଆସି ପୂଜା କରିବି । ଗରିବଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦି ଦେବି । ଠାକୁର ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ- ହଉ ଠିକ୍ ଅଛି । ହେଲେ ଏମିତି କାହିଁକି କରିବି ? ମୁନୁ- ମୁଁ ପରୀକ୍ଷାରେ ପରା ଲେଖିକି ଆସିଛି, ଆମେରିକାର ରାଜଧାନୀ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ।

ଉପଦେଶ

ସୋହମ୍ ରାଜେଶକୁ- ଆଜି ମୁଁ ବାବା ଶ୍ୟାମତରଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଥିଲି । ଭାରି ଭଲ ଲାଗିଲା । ତୁ ବି ଶୁଣ । ରାଜେଶ- ଆଉ କାହା ଉପଦେଶ କ'ଣ ଶୁଣିବି । ମୁଁ ତ ୧୦ ବର୍ଷ ହେଲା ଗୀତା ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଛି । ସୋହମ୍- ସତ ! ବହୁତ ଭଲ । ରାଜେଶ- କ'ଣ ଭଲ । ଗୀତା ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବଞ୍ଚିଗଲା

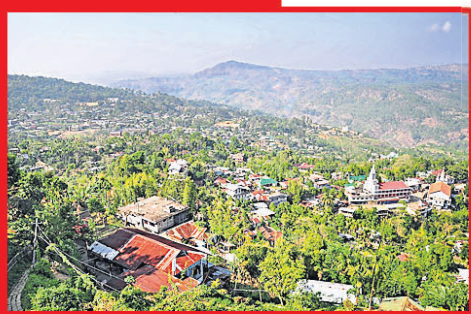
ଝିଅ ବାପାଙ୍କୁ- ମୁଁ ପଡ଼ୋଶୀ ଘର ଯୁବକକୁ ଭଲପାଉଛି । ଆଉ ଘର ଛାଡ଼ି ତା' ସହ ଯାଉଛି । ବାପା-ଯାହା ହେଉ ମୋ ସମୟ ଓ ପଇସା ଉଭୟ ବଞ୍ଚିଗଲା । ଝିଅ- ବାପା ମୁଁମୋ କଥା କହୁନି । ଚିଠି ପଢ଼ୁଛି, ଯାହାକୁ ମାମା ରଖି ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମଡେଲ ମିରର୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରସୁଲଗଡ଼ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦ ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧ ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ- କୁମାର ଶରତ

ଆସାମର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଶୈଳନିବାସ ହେଉଛି ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗ। ଏଠାକାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଯେମିତି ମନୋମୁଗ୍ଧକର ସେମିତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ। ଖାସ୍କରି ଖରାଦିନେ ଶୀତଳତାର ପରଶ ନେବାକୁ ଏଠାରେ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ...

ଆସାମର ଅନ୍ୟ ଶୈଳନିବାସ ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗ

ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ରହିଛି ଅନେକ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ, ଯେମିତି କି: **ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗ ପର୍ବତ:** ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ହେଉଛି ଏହି ପର୍ବତ। ସବୁଜ ବୃକ୍ଷଲତାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଏହି ପର୍ବତ ନିକଟରେ ପିକନିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ବେଶ୍ ସୁବିଧା ରହିଛି। ଡା'ଛଡ଼ା ଟ୍ରେକିଂପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ସୁବିଧା ଓ ସୁଯୋଗ। **ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗ ହ୍ରଦ:** ଏହା ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗ ଟାଉନ୍‌ର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ଏଠାରେ ବୋଟିଂର ସୁବିଧା ବି ରହିଛି। ଏପରି କି ଫିଶିଂରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ

ରହିଛି। କିନ୍ତୁ ଏହା ପଛରେ କେତେ ସତ୍ୟତା ଅଛି ତାହାର ଠିକ୍ ପ୍ରମାଣ ଏଯାଏ ବି ମିଳିନାହିଁ। ତେବେ ସେ ଯାହା ବି ହେଉ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେଭରା ଏହି ଗାଁକୁ ବୁଲିଯିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ବେଶ୍ ଉତ୍ସାହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। **କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ** ଏଠାକାର ଡାପମାତ୍ରା ପ୍ରାୟତଃ ଠିକ୍‌ଠାକ୍ ରହିଥାଏ। ଖରାଦିନେ ନା ବେଶି ଗରମ ହୁଏ, ନା ଶୀତଦିନେ ବେଶି ଥଣ୍ଡା। ସେହିପରି ବର୍ଷା ମଧ୍ୟ ଏଠି ସାଧାରଣ ହୋଇଥାଏ। ତେବେ ଏଠାକୁ ବୁଲିଯିବା ପାଇଁ ସବୁଠୁ ଭଲ ସମୟ ହେଉଛି ଖରାଦିନ। କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ଏଠାରେ ଝାଞ୍ଜି ପବନ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶୀତଳତାର ସ୍ପର୍ଶ ଅନୁଭବ କରିହୁଏ। ସେହିପରି ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗକୁ ବୁଲିଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ତିନୋଟି ମାଧ୍ୟମର ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି। **ରହିବେ କେଉଁଠି ଖାଇବେ କ'ଣ** ଏଠାରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ବଜେଟ୍‌ରେ ରହିବା ପାଇଁ କେତୋଟି ଛୋଟ ଛୋଟ ହୋଟେଲ୍‌ର ସୁବିଧା ରହିଛି। ସେହିପରି ଏଠାକାର ରାତ୍ରୀ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କେତୋଟି ସ୍ନାକ୍ସ ଦୋକାନ, ଫୁଡ୍ ଷ୍ଟଲ୍ ତଥା ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ଥିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଖୁବ୍ କମ୍ ବଜେଟ୍‌ରେ ବୁଲିଯିବାର ପ୍ଲାନ କରୁଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସ୍ଥାନଟି ବେଶ୍ ସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ।

ପୂର୍ବୋତ୍ତର ଭାରତରେ ଅବସ୍ଥିତ ଆସାମ ହେଉଛି ଏକ ସୁନ୍ଦର ରାଜ୍ୟ। ଏହାର ଡିମା ହାସାଓ ଜିଲ୍ଲାରେ ରହିଛି ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗ ନାମରେ ଏକ ଶୈଳନିବାସ, ଯାହାର ଆକର୍ଷଣୀୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଖୁବ୍ ମନୋମୁଗ୍ଧକର। ତେବେ ଏଠାରେ ନା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ବରଫରେ ଢାଳି ହୋଇ ରହିଥିବା ପାହାଡ଼ ନା ଅନୁଭବ କରିହୁଏ ଦେହଥରା ଶୀତ। କିନ୍ତୁ ଜଙ୍ଗଲ ପରିବେଷ୍ଟିତ ପାହାଡ଼, ଝରଣା ଓ ହ୍ରଦର ଅପୂର୍ବ ଶୋଭାରେ ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଥିବା ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗର ପରିବେଶକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ଏଠାରେ ସୁଇଜର୍‌ଲାଣ୍ଡର କିଛିଟା ଛାପ ରହିଛି। ଖାସ୍ ସେଥିପାଇଁ ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗକୁ ଅନେକେ ପୂର୍ବୋତ୍ତର ଭାରତର ସୁଇଜର୍‌ଲାଣ୍ଡ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି। ମୁଖ୍ୟତଃ ଏଠାକାର ଶୀତଳତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳବାୟୁ ଖରାଦିନେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଆରାମ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ। ଏଥିଯୋଗୁ ଖରାଛୁଟି କଟାଇବା ପାଇଁ ଦେଶବିଦେଶରୁ ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। **ଆଉ କ'ଣ ଖାସ୍ ରହିଛି ଏଠାରେ** ସମୁଦ୍ରପତ୍ତନରୁ ପ୍ରାୟ ୯୬୬ ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା

ଏଠାରେ ଭରପୂର ମଜା ନେଇପାରନ୍ତି। **ଫିଆଙ୍ଗପୁଇ:** ଏହା ମଧ୍ୟ ହାଫ୍‌ଲଙ୍ଗ ନିକଟସ୍ଥ ଅନ୍ୟତମ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସ୍ଥାନ। ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ରହିଛି ଫିଆଙ୍ଗପୁଇ ଗାର୍ଡେନ୍ ଏବଂ ଏକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଚର୍ଚ୍ଚ। **ଜତିଙ୍ଗା:** ଏହା ହେଉଛି ସ୍ଥାନୀୟ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଗାଁ। ସବୁଜ ବନାନୀ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ହୋଇ ରହିଥିବା ଏହି ଗାଁରେ କୁଆଡ଼େ ପକ୍ଷୀମାନେ ଆମୁହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ବୋଲି ଲୋକକଥା

ସୁରକ୍ଷା ଦେବ, ପେଟ୍ରୋଲ ବଞ୍ଚେଇବ

ସଡ଼କ ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ହେଲମେଟ୍। ଏଇକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି। ତେବେ ନିକଟରେ ଏଭଳି ଏକ ହେଲମେଟ୍ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଯାହା କି ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାସହ ପେଟ୍ରୋଲ ବି ବଞ୍ଚେଇବ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ କିଛି ଅଘଟଣ ଘଟିଲେ ପୋଲିସ୍ ଓ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସକୁ ବି ସୂଚନା ଦେଇଦେବ। ତା'ସହ ଏହାଦ୍ୱାରା ଟ୍ରାଫିକ୍ ବି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହେବ। ଏହି ବହୁପୋଯୋଗୀ ସ୍ମାର୍ଟ ହେଲମେଟ୍କୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ବାରାଣସୀର ଛାତ୍ର ଆଶିଷ ତ୍ରିପାଠୀ, ବିପିନ ଓ ସୁଲେଖା। ଟ୍ରାଫିକର ରେଡ୍ ଲାଇଟ୍ ଜଳିବା କ୍ଷଣି ଏହି ହେଲମେଟ୍ ଗାଡିର ସ୍ପାର୍ଟ ବନ୍ଦ କରିଦେବ। ଗ୍ରୀନ୍ ଲାଇଟ୍ ଜଳିବା ସହ ଗାଡି ସ୍ପାର୍ଟ ହୋଇଯିବ। ଟ୍ରାଫିକ୍ ସିଗ୍ନାଲର ୫୦ ମିଟର୍ ପରିସର ଭିତରକୁ ଆସିବା କ୍ଷଣି ଏହା କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଦିଏ। ଏଥିରେ ଲାଗିଥିବା ଟ୍ରାନ୍ସମିଟର ଯୋଗୁ ଦୁର୍ଘଟଣା ସମୟରେ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଥାଏ। ବିପିନ କହନ୍ତି, 'ଆମର

ପୂରା ସିଷ୍ଟମ୍ ରେଡିଓ ଫ୍ରିକ୍ୱେନ୍ସି ଟ୍ରାନ୍ସମିଟର ଦ୍ୱାରା କାମ କରିଥାଏ। ଏଥିରେ ୨ଟି ଟ୍ରାନ୍ସମିଟର ଓ ରିସିଭର୍ ଲାଗିଛି। ରିସିଭର୍ଟି ବାଇକ୍ରେ ଲାଗିଛି। ଗୋଟିଏ ଟ୍ରାନ୍ସମିଟର ହେଲମେଟ୍ରେ ଲାଗିଛି, ଯାହା ପିନ୍ଧିବା କ୍ଷଣି ଆକ୍ଟିଭ ହୋଇଥାଏ। ଗାଡିରେ ଲାଗିଥିବା ରିସିଭର୍ ଅନ୍ କରି ହେଲମେଟ୍ ପିନ୍ଧିଦେଲେ ବାଇକ୍ ଆପେ ସ୍ପାର୍ଟ ହୋଇଯାଏ। ଆଉ ଏକ ଟ୍ରାନ୍ସମିଟର ଟ୍ରାଫିକ୍ ସିଗ୍ନାଲ ସିଷ୍ଟମ୍ ପାଖରେ ଲଗାଯିବ। ଫଳରେ ରେଡ୍ ସିଗ୍ନାଲ୍ ବେଳେ ଗାଡିରେ ଲାଗିଥିବା ରିସିଭର୍ ଟ୍ରାନ୍ସମିଟର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ଗାଡିକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବ। ସିଗ୍ନାଲ ଗ୍ରୀନ୍ ହେଲେ ଅଟୋମେଟିକ୍ ବାଇକ୍ ସ୍ପାର୍ଟ ହୋଇଯିବ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଦୁର୍ଘଟଣାବେଳେ ହେଲମେଟ୍ରେ ଥିବା ସେନ୍ସର୍ ଦୁର୍ଘଟଣାସ୍ଥଳର ଲୋକେଶନ୍ସ୍ ପୋଲିସ୍, ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଓ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ ପଠାଇଦେବ।'

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମ

ନାଟକ

ଯାତ୍ରାଙ୍କ ଜୀବନ

ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ। ଆମ ଘର ଏକ କଳାକାର ପରିବାର। ଗାଁରେ ମୋ ବାପାଥିଲେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଭଗବତୀ ନାଟ୍ୟ ସଂସଦର ପରିଚାଳକ। ସେ ସମସ୍ତକଥା ବୁଝାଶୁଝା କରୁଥିଲେ। ପରିବାରର ଅନ୍ୟମାନେ କଳାକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି ରୁଚି ରଖୁଥିଲେ। ମୋର ମନେପଡ଼ୁଛି ସେତେବେଳେ ଆମ ଗାଁରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଆଲୁଅର କିଛି ସୁବିଧା ନ ଥିଲା। ମୋତେ ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ୬ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା। ଘରୁ ନେଇଥିବା ହଳଦୀ ଓ ପାଉଁରକୁ ମୁହଁରେ ବୋଳି ମଞ୍ଚ ଅଭିନୟରେ ନିଜକୁ ହଜେଇ ଦେବାରେ ଅସରନ୍ତି ଆନନ୍ଦ ପାଇଥିଲୁ। ଅଭିନୟରେ ବହୁ ପ୍ରଶଂସା ମିଳୁଥିଲା। ସମୟକ୍ରମେ ଆଖପାଖ ଗାଁରେ ଯେଉଁଠି ଡ୍ରାମା ହେଉଥିଲା ଶିଶୁ କଳାକାରଭାବେ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ମତେ ଡାକରା ଆସିଲା। ସାଇକେଲରେ ବସାଇ ମତେ ସେଠାକୁ ନେଉଥିଲେ। କୁସୁପୁର ପଲ୍ଲୀକବି ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିରରେ ପଢୁଥିବା ବେଳେ ଡ୍ରାମାରେ ଅଭିନୟ କରୁଥାଏ। ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ନାଟକ- 'ବାବାଜୀ'ର ନାଟ୍ୟକାର ଜଗନମୋହନ ଲାଲାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରାଧାକାନ୍ତ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲି। ବୈଷ୍ଣବ ପାଣି ଆମ ପାଇଁ ନାଟକ ଲେଖୁଥିଲେ। ମୋ ବାପା ବି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଥିଲେ। ସେଥିରେ ଶିଶୁ କଳାକାରଭାବେ ଭାଗ ନେଇଛି। ସ୍କୁଲ ପଢ଼ାସରିବା ପରେ ଯାଇ କଟକରେ କଲେଜ ପଢ଼ିଲି। ବ୍ରଜମୋହନ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ମଞ୍ଚ ନାଟକରେ ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲି। ପ୍ରତିବର୍ଷ ରଜକୁ ଆମ ଗାଁରେ ସୌରଭ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ରଚିତ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲି। ୧୯୭୮ମସିହାରେ ସଂଗୀତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଭିନୟରେ ଡିପ୍ଲୋମା ପଢୁଥିବା ବେଳେ ଅଜିତ ଦାସ ଓ ବିଜୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଅନେକ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରିଛି। ସମ୍ବଲପୁର ଟିପିଲିମାରେ ଜଣେ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଭାବେ ଚାକିରି କରିଲି। ସେଠାରେ କେତେକ ନାଟ୍ୟ ସଂସ୍ଥାରେ ଯୋଗ ଦେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି। ସମୟକ୍ରମେ ଓଡ଼ିଶାର ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, କଳାହାଣ୍ଡି, କୋରାପୁଟ, ରାଉରକେଲା, ପୁରୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ସମ୍ବଲପୁର, କଟକ ଆଦି ଜିଲାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଇଛି। ଏପରି କି ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଦିଲ୍ଲୀ, ନର୍ଲାକୁ ଯାଇଛି। ମନନ ନାଟ୍ୟସଂସ୍ଥାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଭାବେ ଭିନ୍ନ ପରିଚୟ ରହିଛି। ନାଟ୍ୟଚେତନା ପରି ଏକାଧିକ ନାଟ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯୋଗଦେଇଛି। ୬୨ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରାୟ ୧୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନାଟକ ଓ ବହୁ ଚିତ୍ରିତ ଧାରାବାହିକରେ ଅଭିନୟ କରିସାରିଛି। ନାଟକରେ ବିଶେଷକରି ଚରିତ୍ର ଅଭିନେତା ଭାବେ ଅଭିନୟ କରିଥାଏ। ନାଟ୍ୟ ଚେତନାର 'କାଠ' ନାଟକକୁ ପ୍ରାୟ ଏକମାସରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମୟଧରି ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଗଳିକନ୍ଦିରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଖୁବ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇପାରିଛି। ୧୯୮୫ମସିହାଠାରୁ

୨୦୧୨ ଯାଏ ଟେଲିଭିଜନ ନାଟକରେ ଯଥା- 'ସ୍ୱଭାବ ଛାଡ଼ିବ କେମିତି', 'ଅନ୍ୟ ଦିନ ଅନ୍ୟ ଲୋକ', 'ବାବା ସାହେବ ଆୟେଡକର', 'ଦେବୀ ଦୁର୍ଗା', 'ଆହୁତି', 'ଘଟଣା ଚରିତ୍ର ସବୁ ସାଧାରଣ', 'ନବାବକୁ ଜବାବ', 'ଅସଲି ନକଲି', 'ସାବତ ମା', 'ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ'। ସେହିପରି ୧୯୫୭ରୁ ୧୯୭୪ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟତଃ 'ବୈରାଗୀ ସଂସାର', 'ଉତ୍ତରକବୀଟ', 'ଦଳଦେହୋରା', 'ବିଷପାୟୁଷ', 'ବିଭାଷିକା', 'କାଚ କାଞ୍ଚନ', 'ଲକ୍ଷ୍ମୀରା', 'ଭୂଲିହୁଏନା', ଶେଷଶ୍ରୀବଣ', 'ଚନ୍ଦ୍ରଭାନ୍ସୁ', 'ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତି', 'ଅପରାଧୀ କିଏ'. 'ବିବର୍ଣ୍ଣ ପୃଥିବୀ'। ୧୯୭୬ରୁ ୨୦୧୪ ମଧ୍ୟରେ- 'ଅସୁନ୍ନ ଅପରାହ୍', ଅନର୍ଥ, ଚିଙ୍ଗାବୁଢ଼ା, ପାଣ୍ଡୁପ୍ରଧାନ ଚାଳିଘର' ଆଦି ବହୁ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରିସାରିଛି। ଟେଲିଫିଲ୍ମ - 'ଫଗା କପାଳ', ଫିଟର ଫିଲ୍ମ- 'ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା' ଏବଂ ଚିତ୍ରି ଧାରାବାହିକ- ବାଜି, ଅସଲି, ନକଲି ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରାୟ ୧୫ଟିରେ ଅଭିନୟ କରିସାରିଛି। ଖୁଲ୍ଲି କଂଗ୍ରେସ ଡ୍ରାମା ଥିଏଟରରେ ବେରିଙ୍ଗ ନରଫ୍ରେ-୨୦୦୧ରେ, ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଲୋକକଳା ଥିଏଟର ଉତ୍ସବରେ ଫିଲ୍ମାଣ୍ଡରେ ୨୦୦୧ରେ ଯୋଗ ଦେଇଛି। ଶତାବ୍ଦୀର କଳାକାର, କଳିଙ୍ଗନାଟ୍ୟ ମହୋତ୍ସବ, ୨୦୧୬-ପଞ୍ଚମବେଦ ସମ୍ମାନ, ୨୦୧୮ରେ ଓଡ଼ିଶା ସଂଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ନାଟ୍ୟ ଅଭିନେତା ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତି ମିତ୍ର ସମ୍ମାନ ମିଳିଛି। ଦୂରଦର୍ଶନର ଜଣେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ କଳାକାର ଭାବେ ଭିନ୍ନ ପରିଚୟ ରହିଛି। ମୋ ପରିବାର କହିଲେ, ମୋ ପତ୍ନୀ, ଦୁଇପୁଅ, ଗୋଟିଏ ଝିଅ। ହିଁ ଗୋଟିଏ କଥା ମନେପଡ଼ୁଛି- 'ପାଣ୍ଡୁପ୍ରଧାନ ଚାଳିଘର'ରେ ପାଇକଗୁରୁ ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରୁଥାଏ। ଶୋଇଥିବା ବେଳେ କେହି ଇର୍ଷାନିଦ୍ୱ ହୋଇ ପୋଷାକରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲା ହଠାତ୍ ନିଦଭାଙ୍ଗିବାରୁ ବାହାରକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଥିଲି। ମାତ୍ର ନାଟକ ସରିଲା ପରେ ଜାଣିଲି ଆଙ୍ଗୁଟି ନଖଟି କଟି ଯାଇ ରକ୍ତ ଝରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ମଞ୍ଚରେ ନାଟକ ନିଶାରେ ସବୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲି। ସଂଳାପଟିଏ ମନେ ପଡ଼ୁଛି- ହିଁ...ରେ ଗୁମାନ, ପରିଣତ ବୟସରେ ଜୀବନଟା ବଡ଼ ଦୁର୍ବିଷହ ହୋଇପଡ଼େ! ନା ତମ ନିଜର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ତମର ହୋଇ ରହେ, ନା ଆତ୍ମୀୟ ମାନେ! ଦୂରବି ଆସନରେ ବସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ଲୋକଟା ଏବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ବଦଳରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ! ନିଜର ପସନ୍ଦ ଅପସନ୍ଦକୁ ଭୁଲି ପିଲାମାନଙ୍କ ହିଁରେ.. ହିଁ କରିବାକୁ ହୁଏ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ବୟସର ଅପରାହ୍ରେ ପକି ପଡ଼ିନି ପାଦ ବନ୍ଦ ଆଗକୁ ଆଗ ଚାଲିବାରେ ମନରେ ରହିଛି ଅଦମ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଓ ସାହସ। ନାଟକ ଅଭିନୟରେ ଦେଖେ ଜୀବନର ଚିତ୍ର।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ସଞ୍ଜ ନଇ ଆସୁଥାଏ । ଆଉ ମାତ୍ର କିଛିକ୍ଷଣ ପରେ ରାତି ହୋଇଯିବ । ଏହି ସମୟରେ ଯାତ୍ରା ମଞ୍ଚ ପାଖରେ ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଜମୁଥାଏ । ଖୁଣ୍ଟରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ପେଟ୍ରୋମାକ୍ସର ଆଲୁଅ ରାତିର ଅନ୍ଧାରକୁ ଭେଦି ବେଶ୍ ତେଜାୟାନ ହୋଇ ଜଳୁଥାଏ । ଏତିକି ବେଳେ ମଞ୍ଚକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ ଜଣେ ଛୋଟ ବାଳକ । ତାଙ୍କର ନିଖୁଣ ଅଭିନୟ ଦେଖି ଦର୍ଶକ ଖୁବ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ତେବେ ସେହି ବାଳକ ସେବେଠାରୁ ଆଉ ପଛକୁ ଚାହିଁନାହାନ୍ତି । ଅଭିନୟରେ ରୁଚି ରଖି ପ୍ରାୟ ୬୦ବର୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା, ଥିଏଟର, ଚିତ୍ରି ଧାରାବାହିକ ଓ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଆଦି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଅଭିନୟ କରି ନିଆରା ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସାଧନା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମେତ ଓଡ଼ିଶା ସଂଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀରୁ ମିଳିଛି ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନ । ସେ ହେଲେ ଇଂ. ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ । ଜନ୍ମ ୫।୨।୧୯୪୮ ମସିହାରେ । ପିତା ଉପେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ । ମା' ଉଲ୍ଲସ ଦେବୀ । ଘର କଟକ ଜିଲ୍ଲା, ମହାଙ୍ଗା ଥାନା ଅଧୀନ ରାହାଣିଆ ଗ୍ରାମରେ । ସେ କୁହନ୍ତି, 'ବାପା ମା'ଙ୍କର ଚିନି ପୁଅଟିଏଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁଁ ଏକମାତ୍ର ପୁଅ । ବାପା ତାଙ୍କ ପିଲାଦିନେ ରାତିରେ ମଶାଲ ଜାଳି

ସ୍ମାର୍ଟ ବ୍ୟାଗ୍

କିରୋନାର ଲହରରେ ପୁଣିଥରେ ସାରା ଭାରତବାସୀ ହତସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି। ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ହୋଇଯିବା ଆଶା ପୁଣିଥରେ ମଉଳି ଯାଇଛି। ଖୋଲିଥିବା ସ୍କୁଲ କଲେଜ୍ ପୁଣିଥରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଛି। ତେବେ ବାରାଣସୀରେ ଏକାଦଶ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିବା ଛାତ୍ର ପୁଷ୍କର ସିଂ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଏମିତି ଏକ ଜିନିଷ, ଯାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଛାତ୍ରାଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରହିବନି କିରୋନାର ସଂକ୍ରମଣର ଏତେଟା ଭୟ। ସେହି ଜିନିଷଟି ହେଉଛି ଏକ ବ୍ୟାଗ୍। ବାରାଣସୀର ଆର୍ଯ୍ୟନ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାଶନାଲ ସ୍କୁଲରେ ଏକାଦଶ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିବା ପୁଷ୍କର କହନ୍ତି, 'ମୋର

ଏହି ବ୍ୟାଗ୍ ହେଉଛି ଏକ ଆଣ୍ଟି କିରୋନା ସ୍ମାର୍ଟ ବ୍ୟାଗ୍। ଏହାଦ୍ୱାରା ସୋସିଆଲ ଡିଷ୍ଟାନ୍ସ ବଜାୟ ରହିବ। ତା'ସହ ପିଲା ଯଦି ହଜିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଲୋକେଶନ୍ ଜଣେଇଦେବ। କାରଣ ବ୍ୟାଗର ଆଗରେ ପଛରେ ଦୁଇଟି ଅଲ୍ଟ୍ରାସୋନିକ ସେନ୍ସର ଲଗାଯାଇଛି। ବ୍ୟାଗକୁ ପିଠିରେ ଝୁଲାଇବା କ୍ଷଣି ସେନ୍ସର ଆକ୍ଟିଭ୍

ହୋଇଯାଏ। ଆଉ ପିଲାଟିର ବାମ ଡାହାଣର ଦୁଇ ଗଜ ଦୂରତା ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯଦି କେହି ଆସିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଲାର୍ଟ ବାଜି ଉଠିବ। ଫଳରେ ପିଲା ସତର୍କ ହୋଇଯିବେ। ଏହାବ୍ୟତୀତ ଏଥିରେ ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରକାରର ବାରୁକୋଡ୍ ଲାଗିଛି; ଯେଉଁଥିରେ ବାପାମା'ଙ୍କ ନାଁ, ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଓ ଠିକଣା ଥାଏ। ତେଣୁ ପିଲା ହଜିଗଲେ ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ପିଲାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ସହଜ ହେବ। ଏହାକୁ ତିଆରି କରିବାକୁ ପୁଷ୍କରଙ୍କୁ ଏକ ସପ୍ତାହ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା। ଏଥିରେ ସେ ଅର୍ଡନୋ, ଅଲ୍ଟ୍ରାସୋନିକ ସେନ୍ସର, ୩.୬ ଭୋଲ୍ଟ ବ୍ୟାଟେରି, ଆଲାର୍ଟ, ପୁଶ୍ ସ୍ପିଚ୍ ଓ ବାରୁକୋଡ୍ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। ଆଉ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ୧୫୦୦-୨୦୦୦ଟଙ୍କା।

ପ୍ୟାଣ୍ଟସ୍ ପିନ୍ଧା କନିଆ

ଭାରତୀୟ ବିବାହରେ କନିଆର ଶୃଙ୍ଗାର ସବୁଠୁ ଆକର୍ଷକ ହୋଇଥାଏ। ଲାଲରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ି ଅବା ଲେହେଙ୍ଗା ସାଙ୍ଗକୁ ହାତରେ ମେହେନ୍ଦୀ। ସୁନ୍ଦର କେଶସଜ୍ଜା ସହ ସୁନ୍ଦର ମେକଅପ୍। ଫଳରେ ସେଦିନ କନିଆ ଲାଗେ ଲାଲ ପରାଟିଏ ଭଳି। ହେଲେ ବଦଳୁଥିବା ଯୁଗ ସହ ବିବାହକୁ ଖାସ୍ କରିବା ଚକ୍ରରେ କେତେଜଣ କନିଆ ନିଜ ଲୁକ୍ ଉପରେ କରୁଛନ୍ତି ଏକ୍ସପେରିମେଣ୍ଟ। ଯେମିତି କି ଇଣ୍ଡୋ-ଆମେରିକୀୟ ବିଜନେସ୍ ଓମେନ୍ ସଞ୍ଜନା ରିକ୍ଷା ନିଜ ବାହାଘରେ ମହଙ୍ଗା ଗର୍ଜିୟସ୍ ଲେହେଙ୍ଗା ନ ପିନ୍ଧି, ପିନ୍ଧିଥିଲେ ସିମ୍ପଲ ପ୍ୟାଣ୍ଟସ୍। ସଞ୍ଜନା କହନ୍ତି, 'ମତେ ପ୍ୟାଣ୍ଟସ୍ ବହୁତ ପସନ୍ଦ। ତାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ କମ୍ପର୍ଟେବଲ୍ ଲାଗେ। ତେଣୁ ବିବାହରେ ବି ପ୍ୟାଣ୍ଟସ୍ ପିନ୍ଧିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲି।' ତେବେ ଖାସ୍ କଥା ହେଲା ବିବାହରେ ପିନ୍ଧିଥିବା ସେହି ପାଉଡର୍ କୁ ରଙ୍ଗର ପ୍ୟାଣ୍ଟସ୍ ନୁହା ନ ଥିଲା। ତାକୁ ସେ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଇଟାଲୀର ଏକ ବୁଟିକରୁ କିଣିଥିଲେ। ସେହି ପ୍ୟାଣ୍ଟସ୍ ସହିତ ସେ ପୁଣିରେ ଓଡ଼ିଶୀ, କାନରେ ଝୁମୁକା ସହ ଲେଉଟ୍ ଜୁଏଲେରି ବି ପିନ୍ଧିଥିଲେ। କପାଳରେ ଝୁଲୁଥିଲା ମଥାମଣି। ଆଉ ସିମ୍ପଲ ଖୋସା ସହ ଆଖିରେ ଲାଇଟ୍ ପିଙ୍କ କଲରର ଆଇଶ୍ୟାଡୋ ଓ ଓଠରେ ଲାଇଟ୍ ପିଙ୍କ କଲରର ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ଲଗାଇଥିଲେ। ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଲୁକ୍ ଲାଗୁଥିଲା ସବୁଠୁ ଭିନ୍ନ।

ଶ୍ୱଶୁର ଘର ପରି ଖାଇବା

କିଛି ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ନିଜ ବିଜ୍ଞାପନରେ 'ଘର ପରି ଖାଦ୍ୟ' ଲେଖି ଥାଆନ୍ତି। ଯେମିତି କି ଘର ପରି ଖାଦ୍ୟ ପାଇବା ଲାଗି ଗ୍ରାହକ ଟାଣି ହୋଇ ଆସିବେ। ତେବେ ଛତିଶଗଡ଼ର ରାୟପୁରରେ ଅଛି ଏମିତି ଏକ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ, ଯେଉଁଠି ଘର ପରି ଖାଦ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ 'ଶ୍ୱଶୁର ଘର ପରି ଖାଇବା' ମିଳେ ବୋଲି ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ବାହାରେ ଲାଇଟ୍‌ରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରେ ଲେଖା ଯାଇଛି। ସେହି ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟର ନାମ ହେଉଛି 'ସୁରୁଟି'। ଏହି ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟର ଫଟୋ ଏବେ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଭାଇରାଲ ହେବାରେ ଲାଗିଛି। ଲୋକେ ଏହାର ଯୁନିକ ନାଁ ପାଇଁ ବହୁତ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି। କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଏହା ବୋଧହୁଏ ଖାଲି ବିବାହିତଙ୍କ ପାଇଁ। ତେବେ ଅବିବାହିତ ଯିବେ କୁଆଡ଼େ? ଏହାର ନାଁକୁ ନେଇ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଅନେକ ମଜାଦାର କମେଣ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି।

